

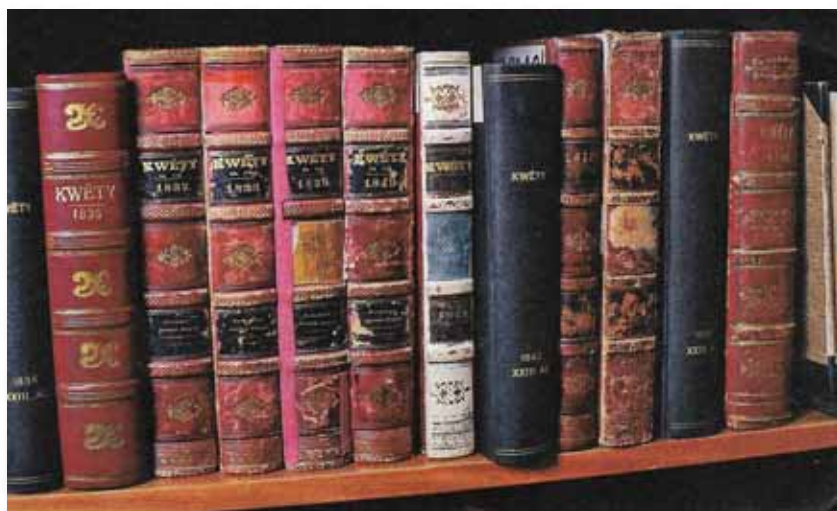
vedrovický ZPRAVODAJ

KVĚTEN 2016

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VEDROVICÍCH

Obsah:

- Radnice informuje
- Společenská kronika
- Muzeum se číní
- Setkávání maminek
- Malotřídni školství
- Důchodci v akci
- Zahradnictví Jan Kopetka
- Den obce
- Vzpomínky v proměnách času
- Vedrovický mariáš
- Na konci světa
- Divoký východ ve vzpomínkách
- Den země ve Vedrovicích
- Turistika v dědině
- Rodičovské sdružení v MŠ
- Rybáři a fotbalisté
- Duchovní správa

„Kdyby nebylo knih, byli bychom všichni úplně nezdělaní, protože bychom neznali minulost, neměli bychom vědomosti o věcech božských ani lidských.“

Jan Amos Komenský

■ Slovo starosty

Vážení spoluobčané.

Tento článek, který bývá úvodním v každém zpravodaji, píšu vždy jako poslední. Je to především z toho důvodu, že zachycuje myšlenky a události, které předcházejí bezprostřednímu výtisku našeho obecního periodika – Vedrovický zpravodaj.

První letošní zpravodaj vyšel již v lednu a já jsem si v tu dobu myslel, že bude zimní období ve znamení poklidné práce a přípravy různých projektů, že na vše bude dostatek času, nebude nutné nikam spěchat a mně zbyde více času pro rodinu a přátele. Nebylo tomu tak, protože k přípravám projektů a záměrů obce přibýlo opět množství dokumentů, nařízení, dotazníků a hlášení několika našich státních úřadů a ministerstev, které bylo potřeba vyřídit v požadovaných termínech. V lednu a únoru jsme se společně s ostatními starosty a starostkami v okolí zabývali řešením a stabilizací situace v dodávkách energií do našich odběrných míst, které využívají obecní budovy a organizace obcí zřízené (např. ZŠ a MŠ). Hodně času bylo potřeba věnovat také vyjednávání s Českou poštou o podobě a podmínkách provozování poštovní přepážky v projektu PARTNER. A to nejen na úrovni obce, ale také na úrovni celostátní, prostřednictvím SMO ČR.

Proto jsem byl rád, že bylo tolik společenských příležitostí, které se u nás pořádaly, abych mohl „vypnout“ a věnovat se tak všem, se kterými jsem rád. Jistě mi dáte za pravdu, že těch povedených akcí opět trochu přibýlo. Jako občan jsem za to rád, a jako starosta ještě více. Protože, kde to žije, dobře se žije. A vše dobré je potřeba podpořit, třeba jen svojí účastí!!

Měsíc květen, můj nejoblíbenější měsíc v roce, se přehoupal do své druhé poloviny. Děti už pomalu vyhlížejí prázdniny, dospělí vytoužené dovolené a spolky termíny pro pořádání svých akcí. Všem tímto přeji úspěch! Dětem vynikající vysvědčení, dospělým zasloužený odpočinek na letní dovolené a všem, kteří budou něco pořádat, aby měli dobré počasí a hojnou účast návštěvníků.

Váš starosta
Richard Janderka

SMO ČR – Svaz měst a obcí České republiky (Více na www.smocr.cz)

■ Radnice informuje

■ Systém zpětného odběru odpadů EKO-KOM

Každý občan České republiky v roce 2015 vytrídil v průměru 53,9kg papíru, plastů, skla, nápojových kartonů a kovů. Nejvíce se v rámci sběrných systémů obcí třídilo už druhým rokem v Pardubickém kraji, dále pak v Olomouckém a Královéhradeckém kraji. Ve sběrných systémech se tak loni nashromáždilo téměř 200 tisíc tun papíru, 118 tisíc tun plastů, 122 tisíc tun skla a 3,9 tisíc tun nápojových kartonů. Občané také posbírali téměř 122 tisíc tun kovových odpadů. Vyplývá to z dat, která Svazu měst a obcí České republiky poskytla

společnost EKO KOM. V roce 2015 lidé k recyklaci celkem předali víc než 565 tisíc tun komunálního odpadu.

O Eko-komu:

EKO-KOM, a.s., je autorizovaná obalová společnost, která v ČR provozuje systém zpětného odběru a využití obalových odpadů, a to zejména ve spolupráci s obcemi. V roce 2015 do tohoto systému bylo zapojeno 6 085 obcí, ve kterých žije 10,479 milionů obyvatel, tj. 99% obyvatel České republiky. Více na www.ekokom.cz.

Zdroj: SMO ČR

Pro srovnání s průměrem ČR (53,9kg papíru, plastů, skla, nápojových kartonů a kovů) je v naší obci celková výtěžnost za rok 2015 ve výši 36,3kg na občana v součtu všech pěti komodit. V obci Vedrovice se trend třídění odpadů zvyšuje (rok 2012 - 24,9kg, rok 2013 - 29,0kg, rok 2014 - 30,1kg, rok 2015 36,3 kg), což je příznivé především pro hodnocení v podobě finančních bonusů, které obec dostává zpět do svého rozpočtu právě od společnosti EKO-KOM, a.s. V každém případě ovšem máme ještě co dohánět!

V posledním zpravodaji (leden 2016) jsme zveřejnili roční bonusy, od roku 2012, aby bylo zřejmé, jak si u nás s tříděním odpadů počínáme. A, protože již známe výši odměny za poslední čtvrtletí roku 2015, uvádíme tyto sumy znovu: **Rok 2012 - celkem 50.739,-Kč, Rok 2013 - celkem 66.711,-Kč, Rok 2014 - celkem 88.717,-Kč, Rok 2015 - celkem 104.218,-Kč, Rok 2016 - I. čtvrtletí 28.140,-Kč.**

Chceme i nadále tuto činnost zlepšovat, a proto jsme letos pořídili další dva kontejnery na papír a tři kontejnery na plasty.

Dále bychom chtěli zvýšit dostupnost těchto sběrných míst, která také souvisí s efektivitou zpětného odběru. Z tohoto důvodu je v tomto zpravodaji přiložen dotazník, prostřednictvím kterého bychom chtěli zjistit, do kterého sběrného místa v obci nosí naši občané odpad ke zpětnému odběru a na základě výsledků optimalizovat sběrnou síť v naší obci tak, aby vyhovovala Vaším potřebám a zároveň podmínce pro odměny EKO-KOM (tzn. jedno sběrné místo pro max. 120 obyvatel). Žádáme Vás tímto, abyste ho vyplnili a odevzdali na OÚ Vedrovice. Je to pro nás důležité!

Ke zlepšení situace s odpady určitě přispěje také Sběrný dvůr, na jehož projektové dokumentaci usilovně pracujeme, aby bylo možné v podzimní výzvě SFŽP podat žádost o dotaci na jeho výstavbu, která by se mohla realizovat v roce 2017. Součástí projektu bude také plocha pro zřízení komunitní kompostárny, abychom mohli bioodpady z obce (veřejná zeleň a bioodpady od občanů) zpracovat a dále v obci zpětně zdarma využít.

Děkujeme, že třídíte!

Komunitní kompostování - jako opatření pro předcházení vzniku odpadů je v § 10, odst. a) zákona o dopadech umožněno obci stanovit ve své samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou obce systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce.

Zdroj: ZERA - Zemědělská a ekologická regionální agentura, z.s.

SFŽP = Státní fond životního prostředí

Změna poštovních služeb v obci Vedrovice

Občané nesmí být rukojmí případných nejasností mezi samosprávami a Českou poštou. I proto se sešli 10. května představitelé Svazu měst a obcí ČR (SMO), Sdružení místních samospráv ČR (SMS), Spolku pro obnovu venkova ČR (SPOV) s vedením České pošty. Předali si informace o zkušenostech s projektem Pošta Partner a dohodli se na společném postupu. Zájmem všech je, aby se vždy hledala dohoda a poštovní služby v území zůstaly zachovány.

Projekty pro rok 2016 – aktuální stav

V lednovém zpravodaji jsme Vás informovali o tom, že nás čeká v roce 2016 především projektová příprava pro opravu a výstavbu tří komunikací (v části Vedrovice). Projektovou dokumentaci máme hotovou, v rámci možností jsme s ní seznámili vlastníky nemovitostí, kterých se stavba bude přímo týkat. Bylo s ním seznámeno také vedení Odboru dopravy JmK, protože se ve dvou případech bude stavba týkat silničních pozemků, které jsou ve správě Jihomoravského kraje. Nyní čekáme na schválení Smlouvy o právu provést stavbu, kterou bude Rada JMK projednávat na své schůzi dne 2. 6. 2016, abychom pak mohli během června podávat na stavební úřad žádost o územní rozhodnutí. Věříme, že během krátké doby pak vyřídíme stavební povolení, abychom mohli podat v podzimní výzvě žádost o dotaci na MMR pro **opravu komunikace a zastávky U lípy**.

Před několika dny začala příprava **projektové dokumentace pro chodníky kolem hlavní komunikace** a začaly jednání se správcem komunikace (SÚS JmK) na vybudování dešťové kanalizace, nad kterými se bude chodník z převážné části budovat.

Nejbližší projekt, který se bude realizovat, je dlouho očekávaná **generální oprava obecního rozhlasu**. Během května by měla vybraná firma vyměnit všechny ampliony, vhodně je doplnit a v nových zástavbách rozhlas prodloužit. Rozhlas bude řízen novou ústřednou, která bude napojena na hasičský záchranný systém JmK a dokáže rozesílat varovné SMS.

Na posledním zasedání ZO byla schválena výzva na zpracování nového **Územního plánu obce**. Na něm by se mělo začít pracovat na podzim a měl by být dokončen v roce 2017. Během zpracování se budou konat minimálně dvě veřejná jednání, kde se můžete seznámit s návrhem a vznášet své připomínky.

Podobný průběh bude mít také zpracování dalšího rozvojového dokumentu naší obce a tím je **Strategický plán rozvoje obce Vedrovice**. Jak název napovídá, jde o dokument, který bude manuálem pro řízení a rozvoj obce v období dalších deseti až patnácti let. Na tvorbě tohoto dokumentu se mohou podílet aktivně všichni občané obce. V květnu se seje řídicí tým, ve složení starosta, místostarosta a vedoucí výborů ZO. Seje se také pracovní skupina, do které bychom chtěli zapojit odborníky vybrané z našich občanů. V měsíci červnu by se mělo konat dotazníkové šetření, kde budou všem občanům kladeny dotazy týkající se současného stavu i budoucnosti obce a vneseny požadavky na náměty k řešení dalšího rozvoje obce a možných problémů s tím spojených. Během prázdnin se vše zpracuje a vyhodnotí, aby se celé šetření a návrh rozvoje obce mohl prezentovat na veřejném jednání v září, v sále KD. Na něm se k rozvoji obce bude moci každý vyjádřit a tyto připomínky se zapracují do dokumentu, který se v říjnu

TISKOVÁ ZPRÁVA

Změna poštovních služeb není možná bez dohody s obcemi

PRAHA, 3. května 2016 - Kvalita a dostupnost poštovních služeb v území se nesmí snížit. A to i v případě, že se některé pobočky České pošty změní – na základě rozhodnutí vlády v rámci projektu Pošta Partner – na franšízy. Svaz měst obcí ČR přitom apeluje na dodržování dohody o partnerském přístupu České pošty ve vztahu k magistrátům a radnicím. Z území se totiž ozývá, že ne vše dříve domluvené platí a že existují důvodné obavy z nižší nabídky služeb na mnoha místech České republiky. Předsednictvo Svazu tak vyvolalo jednání s vedením České pošty. Uskutečnil se v pondělí 9. května 2016 v pražském sídle Svazu měst a obcí ČR.

„Některé samosprávy mají obavy ze změny stávajících poboček České pošty na Poštu partner,“ říká předseda Svazu měst a obcí ČR a starosta Kyjova František Lukl a dodává: „Proto jsem požádal generálního ředitele České pošty Martina Elkána o jednání, které se uskutečnilo v pondělí 9. května. Na něm bychom měli probrat sporné otázky a nastavit rozumné procesy tak, aby se eliminovaly negativní dopady projektu na obce a zůstala zachována kvalita i rozsah poštovních služeb v území.“

Svaz měst a obcí ČR se současně obrátil na své členy se žádostí o co nejčerstvější informace o tom, jak projekt Pošta Partner probíhá a jaké konkrétní zkušenosti mají samosprávy s jednáními se zástupci České pošty. Podle stávajících zpráv, kterými Svaz disponuje, existují obce, kde se přechod na franšízu ujal, ale je také celá řada těch, které hlásí problémy. Nařízení vlády počítá s celkem 3 200 pobočkami České pošty, 2 500 by v rámci projektu Pošta Partner mělo být formou franšíz.

Pro další informace kontaktujte:

Štěpánka Filipová, Svaz měst a obcí ČR, mediální zastoupení, mobil: 724 302 802, e-mail: filipova@smocr.cz

O Svazu měst a obcí České republiky:

Svaz měst a obcí České republiky je celostátní, dobrovolnou, nepolitickou a nevládní organizací. Členy Svazu jsou obce a města. Svaz měst a obcí ČR je partnerem pro vládní i parlamentní politickou reprezentaci. Podílí se na přípravě a tvorbě návrhů legislativních i nelegislativních opatření v oblastech týkajících se kompetencí obcí a to jak na národní, tak evropské úrovni. Činnost Svazu je založena především na aktivitě starostů, primátorů a členů zastupitelstev obcí a měst, kteří se nad rámec svých povinností věnují i obecným problémům samosprávy. Svaz sdružuje více než 2 600 měst a obcí a svými členy tak čítá více než 8 milionů obyvatel České republiky. Více na www.smocr.cz a na [facebooku](https://www.facebook.com/svaz.mest.a.obci.cz).

Vzhledem k tomu, že jsem zástupcem okresu Znojmo v Komoře obcí SMO, mohu se aktivně podílet na tom, aby byly podmínky pro fungování pošty pod hlavičkou obcí co nejlepší a pro obec minimálně bez finanční ztráty. Při posledním jednání představitelů SMO a České pošty byly využity také připomínky a zkušenosti našeho Zastupitelstva obce s přechodem pošty na projekt PARTNER, který by měl v naší obci fungovat od 1. ledna 2017. S představiteli České pošty jednáme o poštovní přepážce Vedrovice již od loňského roku a jsem velmi rád, že jsme mohli přispět k tomu, aby se mohlo dále jednat na celorepublikové úrovni o zlepšení podmínek pro provozování pošty.

Věřím, že se nám u nás podaří nastavit provoz a využití poštovní přepážky tak, aby byla tato služba pro naše občany komplexnější, zajímavější a atraktivní.

Richard Janderka, starosta obce

zveřejní a v listopadu znovu na společném jednání občanů projedná. Závěrečné znění dokumentu by mělo schválit na svém zasedání ZO Vedrovice v prosinci 2016.

Tento dokument je důležitý nejen pro další efektivní rozvoj obce, podobně, jako je tomu v případě Územního plánu, ale je také podmínkou pro čerpání některých významných dotací, které vyhláší především ministerstva ČR.

Důležitá věc, která všechny jistě zajímá, je pošta. Na posledním zasedání ZO byl schválen záměr, který se týká provozování pošty. Bude ji provozovat obec v rámci projektu PARTNER, kterým zajistíme provoz pošty tak, jak jste zvyklí. Poštovní přepážka zůstane v budově OÚ a její provoz chceme naplánovat tak, aby zde mohli občané platit všechny poplatky, které platí v kanceláři OÚ. Provoz pošty převezme obec od 1. 1. 2017.

V průběhu roku se bude pracovat také na dalších projektech: V květnu se budou **prořezávat lípy na hřbitově**. Od června do srpna se budou dělat **zpevněné plochy pod kontejnery** na tříděný odpad a po nich pokládat **chodníky po pravé straně před novou zástavbou** na konci obce. Na podzim bychom chtěli konečně udělat prodloužení **VO směrem ke Kočárům**.

Na dalších menších věcech se pracuje průběžně, anebo už jsou hotové. Kdo byl v sále KD, všiml si jistě vyměněných vstupních dveří do sálu a restaurace. V přípravě jsou také nové záclony na okna a je dokončena I. etapa nového výčepu, včetně nových lednic, aby se zvýšil komfort pronájmu sálu. Podle předběžných rezervací bude v našem KD svateb a narozenin letos, proti posledním rokům, opravdu hodně. Tyto rezervace přijímáme v kanceláři OÚ.

Mikroregion Moravskokrumlovsko

Pozvánka na akci: Moravskokrumlovsko na kole

Mikroregion Moravskokrumlovsko Vás srdečně zve na naši společnou akci „Moravskokrumlovsko na kole“, která se uskuteční dne 18. 06. 2016.

Jedná se o společnou cykloakci všech obcí mikroregionu Moravskokrumlovska a okolí, kdy se cyklisté z jednotlivých obcí mikroregionu budou sjíždět do Moravského Krumlova k rybníku Vrabčák, kde bude připraven kulturní program, občerstvení, slosování cyklopasů.

Jednotlivé trasy, které cyklisté na akci „Moravskokrumlovsko na kole“ pojedou:

1. Moravský Krumlov – Jezeřany-Maršovice – Kubšice – Vedrovice – Moravský Krumlov
2. Kadov – Petrovice – Dobelice – Rybníky – Moravský Krumlov
3. Skalice – Trstěnice – Džbánice – Čermákovice – Tulešice – Vémyslice – Rybníky – Moravský Krumlov
4. Rešice – Horní Dubňany – Dolní Dubňany – Jamolice – Dobřínsko – Moravský Krumlov.

Trasy budou značené. V jednotlivých obcích budou zastávky- razítkovací místa pro cyklisty, na kterých budou cyklisté sbírat razítka do cyklopasu. Mít všechna razítka z jedné trasy bude podmínkou pro slosování.

V Moravském Krumlově na Vrabčáku, bude hrát po dojezdu cyklistů country kapela Paroháči a bude zde připraveno občerstvení. V závěru akce proběhne slosování vyplněných cyklopasů.

Více informací obdržíte na začátku června prostřednictvím svého Obecního úřadu, na plakátovacích plochách v obci, nebo na oficiálním webu: www.moravskokrumlovsko.cz, v kalendáři akcí.

Ocenění ZO Vedrovice za dlouholetou činnost a službu občanům

Na návrh zastupitelky Ing. Věry Paláskové přijalo Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 13. dubna 2016 usnesení, aby ocenilo dlouholetou činnost a službu občanům, kterou vykonávala v rámci svého členství v Červeném kříži paní Marie Žáková.

Usnesení č. 23/14 – Zastupitelstvo obce uděluje ocenění „Za dlouholetou činnost v Červeném kříži a pomoc a službu občanům Vedrovic v oblasti zdravotnické péče“ paní Marii Žákové, Vedrovice 9.

Toto ocenění předali starosta a místostarosta dne 7. května 2016 symbolicky do rukou paní Žákové a osobně poděkovali za její práci a nezištnou pomoc.

Pamětní plaketu převzal při zahájení hlavního programu Dne obce 2016 syn paní Žákové, pan Oldřich Žák.

■ Informace o kontaktech na OÚ

Vzhledem k tomu, že občas některý z občanů potřebuje kontakt na někoho z OÚ Vedrovice, připomínáme je také v tomto zpravodaji.

- **Starosta** - Richard Janderka
tel. 725 488 725, email starosta@vedrovice.cz
- **Místostarosta** - Bc. Petr Závíška
tel. 724 183 815, email mistostarosta@vedrovice.cz
- **Účetní** - Milana Herzánová
tel. 725 008 802, email ucetni@vedrovice.cz

Poruchy vody

- THP pracovník, Jaromír Maša, tel. 724 541 050

Poruchy kanalizace

- Obsluha ČOV, Vladimír Palásek, tel. 608 517 212

Hlášení OÚ na email

Pokud chcete mít aktuální hlášení obecního rozhlasu, přihlaste se k odběru novinek na webových stránkách obce. Do 11. 05. 2016 bylo přihlášeno k odběru novinek 119 zájemců.

Postup je následující: Na webových stránkách obce www.vedrovice.cz je v hlavní liště „odebírání novinek emailem“. Po kliknutí na toto pole se můžete svým emailem přihlásit k odběru novinek.

Budete tak získávat nejen pravidelně hlášení OÚ na svůj email, ale také pozvánky na akce v obci a okolí.

Informace přes SMS

Pokud chcete získávat informace o aktuálních záležitostech z dění v obci (odstávka vodovodu, přerušeni dodávky elektrické energie apod.) můžete se přihlásit k do systému „SMS hlášení“ pomocí SMS ve tvaru: **Žádám o informace OÚ. Občan X.Y.** Na telefon 725 488 725.

V systému SMS hlášení je již 425 kontaktů.

Strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území místní akční skupiny Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s., na období 2014 - 2020

Vážené dámy, vážení pánové,
dovolují si Vás informovat o dokončení prefinální verze Strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území místní akční skupiny Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s., na období 2014 - 2020.

Nyní je znění strategie CLLD zasláno pro potřebné projednání a vyjádření souhlasu ve všech obecních (městských) zastupitelstvech územní působnosti MAS.

Znění prefinální verze strategie, ve znění po schválení nejvyšším orgánem MAS dne 22. 03. 2016 včetně zpracovaných příloh, naleznete na odkazu:

<http://zivepomezí.cz/projekty/strategie-2014/analyticka-cast-koncept-k-pripominkovani/>

Součástí odkazu je také prostor pro Vaše případné připomínky či dotazy ke strategii. Ty pak prosím směrujte na adresu: office@zivepomezí.cz či můžete také využít elektronického formuláře – připomínky ke strategii. Za Vaše podnětné připomínky, budeme velmi vděční.

S poděkováním, s projevy úcty a srdečnými pozdravy

Ing. Bc. Lucie Vyzrálková

Manažer místní akční skupiny

Živé pomezí Krumlovsko - Jevišovicko z.s.

Okružní 394, 672 01 Moravský Krumlov

telefon: 515230240, +420724702722

e-mail: manager@zivepomezí.cz

web: www.zivepomezí.cz

facebook : www.facebook.com/Živé-pomezí-Krumlovsko-Jevišovicko-zs-716455888395337/?fref=ts

O MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s.:

Místní akční skupina vznikla na základě projektu mikroregionu Moravskokrumlovsko a aktivních lidí v území MAS. Založení místní akční skupiny s právní subjektivitou občanské sdružení byla jedním z výstupů projektu „Osvojování schopnosti pro přípravu a realizaci strategií v mikroregionu Moravskokrumlovsko“ financovaného z Operačního programu OP Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství.

Naše organizace je místní akční skupinou, zkratka MAS. To znamená, že pracuje evropskou metodou LEADER. Zkratka LEADER znamená, „Links between Actions for the Development of the Rural Economy“, což v překladu znamená propojení akcí pro rozvoj ekonomiky venkova, anebo původně francouzská zkratka „Liaison Entre Actions de Développement de l'Économie Rurale“, a to v překladu znamená „propojení rozvojových aktivit a venkovské ekonomiky“. LEADER představuje především metodu práce, která se prioritně využívá v oblasti rozvoje venkova. LEADER povzbuzuje místní potenciál spojením různých subjektů, které ve venkovském prostoru působí.

MAS je složena primárně ze 4 mikroregionů Znojemska a dalších individuálních obcí navazujících na území. Do územní působnosti MAS spadá také obec Vedrovice, jako člen Mikroregionu Moravskokrumlovsko.

■ Nová pravidla pro úložiště odpadu k recyklaci

Od začátku měsíce května existují nová pravidla pro odvoz odpadu na úložiště k recyklaci (skládku), která je nutno dodržovat, aby byl odpad uložen. Nyní je možné ukládat pouze suť (cihly, beton, krytina) a hlinu a zároveň musí být od sebe odděleny a nesmí být smíchány na jedné vlečce. K tomuto opatření zastupitelstvo dospělo po posledním drčení odpadu (1 100 tun), které obec stálo 100 154 Kč (drtič 79 654 Kč, nakladač 5x 3 500 Kč, nafta 3 000 Kč). Dosud se materiál netřídil a v této ceně je zbytečně zahrnuto i drčení hlíny, proto se obec snaží ušetřit za zpracování.

Klíče od úložiště mám na starosti já a pokud budete chtít odpad vyvést, je potřeba se se mnou spojit dopředu buď telefonicky na čísle 724 183 815 nebo e-mailem na mistostarosta@vedrovice.cz a já s Vámi pojedou na skládku.

Bc. Petr Závíška
místostarosta obce

Na jaře nás čekala velmi oblíbená akce v podobě pečení velikonočních perníčků, která se konala 19.3.2016 v prostorách muzea. Moc děkuji všem zúčastněným za perfektní práci a náladu při pečení. Hlavně děkuji při pomoci v kuchyni paní Janderkové, kdy se musíme hodně otáčet, abychom všechno stíhali. Perníčky byly krásné a dobré. Tradičně se rozdělily dětem domů.

Také bych tímto chtěla pobídnout ve větší návštěvnost centra a v impulsy na program akcí a nápadů. Někde jinde by za takové krásné centrum pro děti a rodiče dali cokoli.

Za kolektiv maminek Hana Kolegarová

■ Jaro u Františky

Rybářský spolek Vedrovice

■ Rybářské závody 2016

Srdečně zveme všechny rybáře a občany Vedrovic na 12. ročník Rybářských závodů, které se na rybníku ve Vedrovicích uskuteční v sobotu 25. června 2016 od 6:00 do 12:00 hodin a jsou určeny pro závodníky dospělé a mládež ve věku od 16 let. Registrace závodníků je v den závodů od 5:00 do 6:30 hodin. Startovné je 200,-Kč.

Předprodej místenek bude zahájen v neděli 19. června na č.p. 308 (u rybníka), vždy od 18:00 do 20:00 hodin.

V neděli 26. června 2016 proběhne již třetí ročník Rybářských závodů mládeže, který je určen pro děti do 15 let (včetně), má začátek v 7:00 hodin a mladí závodníci neplatí startovné. Na tyto závody se nebudou vydávat místenky, volba místa je volná. Závodníci na prvním, druhém a třetím místě obdrží hodnotnou cenu, pohár a diplom. Pro děti, které se umístí do desátého místa, budou připraveny zajímavé ceny a pro všechny ostatní účastníky nedělních závodů budou připraveny drobné ceny s rybářskou tematikou. Bude vyhodnocena největší ryba dne.

Na nedělních závodech mohou startovat také děti, které nejsou aktivními rybáři. Po předchozí dohodě, je možné rybářské náčiní zapůjčit!

Pro oba závodní dny bude zabezpečeno bohaté zarybnění vody a pro příchozí návštěvníky závodů bude k dispozici výborné občerstvení a skvělá podívaná! Věříme, že nám vyjde počasí a k rybníku si najde cestu zase o něco více vedrovických občanů.

Bližší informace k závodům, včetně pravidel, naleznete na webových stránkách Rybářského spolku Vedrovic: <http://www.rybarivedrovic.websnadno.cz/Zavody.html>

□ Rybářské závody 2015

■ Rybáři na návštěvě ve Vysoké pri Morave

Na začátku dubna jsme obdrželi pozvánku od našich slovenských kolegů, abychom si přijeli opět zachytat na jejich revír Velké Axi (12ha), kde se každoročně setkávají členové MO SRZ Vysoká pri Morave se spřátelenými rybářskými organizacemi a pozvanými hosty - sponzory závodů, které proběhly v sobotu před tímto setkáním.

V neděli 9. května jsme vyrazili brzy ráno (ve 4:30 hod.) směr Vysoká pri Morave, ve složení Richard Janderka, František Prášek, Vladimír Suchánek a Pavel Vaculík, abychom mohli být již v 6:30 hodin na místě a v pohodě si připravili své rybářské náčiní.

Přivítání od slovenských kolegů bylo opět velmi srdečné a jako dobří přátelé jsme si měli o čem v průběhu dne povídat. Počasí nám všem klovu přálo, ale ryby nás letos příliš nepotěšily. Ve čtyřech lidech jsme ulovili pouze jednoho většího Karase Stříbrného, a tak jsme při návštěvách lovných míst domácích kolegů mohli alespoň asistovat při vylovení jejich kaprů, kteří jim, na rozdíl od nás, velmi dobře brali. No, není každý den posvícení...

Po příjemně stráveném dopoledni u vody jsme se s kolegy rozloučili a přijali jsme pozvání pana starosty Dušana Dvorana, který nás při lovu navštívil, k malému posezení u něho doma na zahradě. Také zde bylo o čem hovořit a pozdní oběd, který nám paní Dvoranová připravila, byl velmi chutný.

Po dvouhodinové milé debatě jsme se museli rozloučit, abychom mohli vyrazit zpět k domovu s konstatováním, že ve Vysoké pri Morave bylo na rybách opět moc fajn. Budeme se těšit na červen, kdy do Vedrovic přijedou na oplátku rybáři z Vysoké na náš 12. ročník rybářských závodů.

Za rybáře z Vedrovic – Richard Janderka

□ Rybáři z Vedrovic

□ Ostrov na Velkém Axi

■ Na konci světa ..... Austrálie, Sydney

V březnu až dubnu jsem navštívil syna v Sydney, Austrálie, svazový stát australské federace Nový Jižní Wales – dále N.S.W. Rád se s vámi podělím o své zážitky. Tuto cestu jsem plánoval již dříve, ale vyšlo mi to až letos. Na cestu je potřebné vízum, zdrav. pojištění, nebát se cesty letadlem a hlavně někoho v Sydney mít, který vás bude po celou dobu pobytu živit. S českým důchodem by to bohužel nešlo...

Vyřízení všech formalit se provádí elektronicky přes počítač a mně stačila pouze jedna cesta do Brna, kde vám se vším poradí. Agentura vám navrhne nejlevnější variantu ... pro důchodce. Má trasa - Praha, Amsterdam, Hong Kong (bývalé Macao), Sydney. Čistý strávený čas na palubě letadel 21 hodin + potřebný čas na přestupy tj. Amsterdam a Hong Kong, celk. trasa asi 20 000 km, let. spol. Cathay Pacific. Austrálie je hodně daleko...

Let byl přesto příjemný, turbulence v přijatelných mezích. Jen občas jsem si uvědomoval, že letím ve výšce 10/11 km nad mořem. Při přeletu rovníku, v oblasti Indonésie jsem si vlastně uvědomil, že jsem již nad jižní polokoulí a můj sen navštívit Austrálii se začal pomalu naplňovat, uvěřil jsem tomu vlastně až po přistání v Sydney, předtím jsem tomu nikdy nevěřil. Na palubě letadel cestovaly i malé děti, vlastně teprve kojenci i vozičkáři, naprosto normálně. Geograficky se Sydney nachází na jihovýchodním pobřeží Austrálie v blízkosti 30° jižní zeměpisné šířky, tedy v subtropickém podnebním pásu. Problém je, se vyrovnat s časovým posuvem + 10 hodin, u každého je tomu jinak, mně to trvalo asi 1 týden. V březnu, dubnu, kdy tam končí léto a začíná podzim je tam asi nejlepší počasí tedy pro nás ze střední Evropy. Přesto jsou tam ještě teploty hodně převyšující 30° a na slunci 45°. Vlhkost vzduchu je daleko vyšší než u nás při obdobných teplotách v létě, připomínalo mi to prádelnu. U moře to bylo daleko snesitelnější hlavně díky vánku z moře. Co je nápadné a to okamžitě po příletu je známý fakt, kdy slunce vychází stejně jako všude jinde na zeměkouli na východě v poledne, ale vrcholí na severu a končí svou nebeskou pout' opět na západě. Samozřejmě nemusíte znát ani světové strany a poznáte to. Slunce se od východu (postavíte se ráno čelem ke slunci) pohybuje od pravé ruky do leva (u nás obráceně) dráha slunce, oblouk je však daleko strmější a odpoledne vyšší, kdy je slunce vysoko v nadhlavníku, (opálí vám i temeno hlavy) ranní úsvit a večerní soumrak je velice krátký a přechod do úplného světla / tmy je velice rychlý. V dřezu se vodní vír točí obráceně. Severní vír je teplý, jižní studený...

V noci je nebe bohatší na hvězdy daleko více než na severní polokouli je vidět Jižní kříž, směřující delší osou k jihu (je to také symbol na australské a novozélandské vlajce), Mléčná dráha je něco úchvatného a tak nádherně je vidět pouze z jižní polokoule, souhvězdí Orion vidíme třeba také obráceně. Hvězdnou scénérie však lze spatřit pouze z volné krajiny, nejlépe nad oceánem, nikoliv z prosvětleného nočního města.

První větu, kterou jsem australskému celníkovi řekl po přistání: I came to visit you in the southern hemisphere. „Přijel jsem vás navštívit na jižní polokouli.“ Úředník se usmál, dal mi do pasu razítko vstupního víza a přání pěkného pobytu a tím veškerá procedura skončila. Austrálie i po proběhlém

referendu zůstává členem britského společenství národů .

S tím přáním pěkného pobytu, resp. dne jsem se setkával denně všude v obchodech, ve vlaku, nádraží, lodi od neznámých lidí na ulici, to byl můj první šok. Během celého svého pobytu jsem nebyl nikde kontrolován a neměl žádný problém. (abych nezapomněl, přece jednou a to v soukromém klubu, kde se musí však prokazovat i Australané, ale to mi stačila důchodcovská průkazka na vlak (v češtině s fotkou) a anglicky jsem řekl z kterého státu vlastně pocházím.....

Syn bydlí v blízkosti letiště, vlakového nádraží a vlastně i centra. Nebyl potom žádný problém se dostat naprosto pohodlně na kartu, kterou mi zakoupil do přístavu Port Jackson o kterém kapitán Artur Philips napsal v roce 1788, že je to nejkrásnější přirozený přístav na světě (vjezd do zálivu z Tichého oceánu popsal již o 22 roků dříve James Cook), dnes je přístav srdcem nádherného města, kde byly první budovy postaveny z okrově zbarveného pískovce (je po celém pobřeží Austrálie) před více než dvěma stoletími prací trestanců z Anglie. Moderní Sydney je multikulturní a intelektuální směle vyhlížející do budoucnosti, aniž by zapomnělo na své kořeny. Je to město vystavěné z drahokamů jak poznamenal australský spisovatel Henry Lawson. Australská vláda se dlouho nemohla dohodnout, které hlavní město australského svazu vlastně má být, v zásadě mělo být rozhodnuto mezi Melbourne – stát Victoria a Sydney stát N.S.W. Tahanice trvaly téměř 9 let od roku 1901 po vyhlášení federace.. Nakonec to dopadlo tak, že se založilo nové hlavní město Canberra daleko na jih od Sydney. Neoficiálně však Sydney je chápáno jako město ústřední . (Je to obdobné asi jako v Brazílii ---Rio a nová Brasilia.) Počet obyvatel Sydney je přes 4 miliony na ploše asi 1800 km². Tento údaj již nemusí být pravdivý, město se pořád rozšiřuje všemi směry kromě východního, kde je Tasmanovo moře, resp. Tichý oceán.

První cesta po příletu vedla od Tomáše, druhý den vlakem do přístavu, podívat se na monumentální most Harbour Bridge – „přístavní most“ (spojuje jižní část města přes záliv se severní) a budovu opery - Opera House na výběžku nábreží Bennelong Point. I když jsem most i operu maloval a měl tedy od Tomáše hodně fotek z dřívějška, při pohledu v realu na tento div a to nejsem žádná citlivka jsem neudržel slzy, nedá se to prostě popsat .Opera je světoznámá budova, měl jsem čas si vše následně dny dokonale prohlédnout a nafotit.

Co se týče mostu je známým faktem, že na jeho výstavbě se podílely i dřívější českosl. firmy konkrétně Vítkovice, hlavně dodávkou spoj. nýtů, a i jiných částí konstrukce. Nýty místo šroubových spojů byly použity z důvodu zajištění nutné dilatace spoj. uzlů ocelové konstrukce vzhledem k velké tepelné roztažnosti konstrukce.

Bylo mně trochu smutno, když jsme jako stát byly schopni dodávat velice složité konstrukce a dnes... Po mostě jsem několikrát jel vlakem i pěšky. Existuje prakt. školení a výšlap s instruktory po vlastních obloucích mostu (jako pěší lávky) vynášejících na zavěšených táhlech mostovku tj. několika proud. silnici, kolej. dráhy, stezka pro cyklisty, pro pěší.. (rozpětí oblouk. části 500 m, výška z nejvyššího místa oblouku nad mořsk. hladinou asi 130 m ....druhé největší rozpětí oblouk. příhradové konstrukce na světě). Australané říkají mostu trochu hanlivě --ramínko na šaty, nebo věšák díky jeho tvaru. Nezapomenutelný je také každoroční novoroční ohňostroj. Když projíždí po mostě vlak a jste přímo pod mostem, tak je to pěkný hluk, podobný tomu co vydával ivančický viadukt ..... "železnák"... . Kromě těchto dominant, ještě vzpomenu na Sydney Tower a Centrepoint dvě výškové budovy v centru... podle kterých jsem se orientoval při pěších túrách... Dále pak přístavní čtvrť Circular Quay, nejstarší čtvrť The Rock a katedrála sv. Marie to vše jsem si prošel. Kromě přístavu Port Jackson je ve vzdálenosti asi 3 km po nábřeží přístaviště Darling . Nachází se tam námořnické muzeum. Nemusím uvádět, že jsem si nenechal ujít prohlídku ponorky a povrchových vojenských plavidel. V přístavu je také plovoucí replika plachetnice Jamese Cooka - Endeavour. Jen tak pro informaci James Cook poprvé pokořil polární kruh a zmapoval velkou část jižního Pacifiku, byl to jeden z největších mořeplavců. Zemřel bohužel při banální potyčce s domorodci na Hawaii. Pár dní před mým odletem jsem pak z lavičky na nábřeží botanické královské zahrady pozoroval plavbu jeho plachetnice pod plnými plachtami zálivem až k obzoru, prostě nemohl jsem se odtrhnout, byl to asi můj z nejpěknějších zážitků. Na nábřeží kde je pult s mapou zobrazující všechny výpravy Cooka jsem se setkal s pánem z Nového Zélandu a ten mi vzrušeně vyprávěl jaká strastiplná byla jeho cesta lodí z Aucklandu ze severního ostrova N. Z. do Sydney, trochu jsem se pobavil a když jsem

mu ukázal mou trasu z Evropy tak pochopil, že ta jeho je jaksi o mnoho kratší.

Často jsem také používal přívozních lodí tzv. Ferry pro plavbu v zálivu až na břehy Tichého oceánu což mě jako suchozemce hodně lákalo. Prošel jsem se také po nejznámější pláži Bondi. Pláže v Austrálii zpravidla zaujímají jenom úzký pás pobřeží, které je lemováno pískovcovými útesy až bizarních tvarů vytvořenými příbojem (např. 12 skal tzv. apoštolů na západním pobřeží) bohužel jak jsem se potom také dozvěděl od starousedlíků, že některé z nich se stávají místem sebevražedných pokusů. Vůbec největší procento tragických úmrtí v Austrálii nejsou útoky žraloků nebo uštknutí jedovatými hady v Austrálii žije 8 druhů hadů z 10 nejedovatějších hadů na světě, ti jsou však hodně plaší a sami neútočí, ale příbojovými vlnami, které na pláži zaplaví neopatrné rybáře, odnesou je náhle na volné moře, kde není možnost kvůli pobřežním proudům jakékoliv záchrany. Bohužel rybáři nebo náhodní chodci i děti pokud jsou osamoceni, nemají možnosti záchrany. Chtěl jsem se také dostat do divoké přírody mimo velkoměsto a to se mi podařilo díky návštěvě svého bývalého spolužáka, který emigroval do Austrálie v 1969. Prostě co nenabízí cestovní kanceláře mně nahradil on. Kromě toho jsem se ještě setkal s mým bývalým šéfem, který pracuje na zastupitelství české republiky pro stát Západní Austrálie v Perthu. Nezapomenutelná byla také cesta do Modrých hor o tom a dalším někdy příště.....

František Kopetka

■ Zprávičky z vedrovické školy

■ Projekt s podporou EU a ESF realizovaný na naší škole

1.2. 2016

Jsou dnešní děti stejně zručné jako jejich rodiče?

Jsou dnešní děti trpělivé v pracovních činnostech?

Mají děti dostatek příležitostí k přemýšlení, jak danou věc prakticky řešit?

Mají děti dostatek možností k různým pracovním aktivitám?

Skončil projekt „Profesní rozvoj učitele“, CZ.1.07/1.1.00/57.0340, jehož cílem je rozvoj profesních dovedností učitelů pro výuku zaměřenou na zlepšování technických dovedností žáků základní školy.

V rámci tohoto projektu byly uhrazeny náklady na vzdělávání učitelů, zakoupeny stavebnice, pracovní, výtvarné a jiné materiály nejen do školní družiny. Pořízeno pracovní nářadí a pomůcky pro rozvíjení dětí v polytechnickém vzdělávání...

■ Bruslili jsme...

4. 2. 2016

a užili jsme si „ledových“ radovánek na krumlovském rybníce...

□ Bruslili jsme na krumlovském rybníce, 4. 2. 2016

■ Plavání ve školním roce 2015/16

únor – duben 2016

Nebát se vody, dýchat do ní a potápět se. „Běhat“ po vodě a udržet se na vodní hladině pomocí pohybů rukou a nohou. Skákat do vody a zvládnout plavecké styly „prsa“, „kraul“, „znak“ i „motýlka“. To vše jsme se snažili naučit během deseti návštěv plaveckého bazénu ve Znojmě...

Výuka plavání byla podpořena finančními prostředky z rozpočtu obce dvanácti tisíci korunami.

□ Plavecký výcvik ve Znojmě, únor – duben 2016

■ První pomoc pro školáky aneb „Když nám medvědům někdo stůně...“

17. 2. 2016

Co udělat, když se poraníme?

Kdy a jak přivolat zdravotní záchrannou službu?

Zvládnou sám přivolat záchrannou zdravotní službu?

Někdy v životě se nám může stát, že se poraníme, zlomíme nohu, popálíme nebo se setkáme s člověkem v bezvědomí. Co udělat, jak se zachovat, jak poskytnout první pomoc zraněnému, jsme si povídali, my prvňáci a druháci, se záchranářem ze zdravotní záchranné služby v naší škole.

□ Jak poskytnout první pomoc, 17. 2. 2016

■ Hasiči ve škole...

10. 3. 2016

Co dělat, když hoří?

Jak přivolat hasiče?

Co dělat, když hoří v mém domě?

Co dělat, když hoří oblečení, které mám na sobě?

Jak se zachovat při autonehodě?

Jak se zachovat v těchto krizových situacích? O tom jsme si povídali se dvěma hasiči dobrovolníky. Trénovali jsme, jak jednat, co udělat, jak se zachovat v případě, že budeme my nebo naše okolí ohroženo na životě požárem.

Sdíleli jsme své dosavadní zkušenosti co udělat v oblasti požární ochrany a ochrany obyvatelstva u nás doma, aby náš život byl bezpečnější a příjemnější...

□ Hasiči ve škole, 10. 3. 2016

■ Jarní pozvání do školy...

22. 3. 2016

*A bylo jaro,
všechno, všechno kvetlo
a ty včely, tolik bzučely
a ta tráva, tolik voněla
a ta rosa, jako granáty...*

Společně s Vámi jsme přivítali 1. jarní den, velikonoční svátky a oslavili jaro.

Hráli jsme pohádky „O tlustém pradědečkovi a loupežnících“ od Josefa Čapka a „Broučky“ od Jana Karafiáta.

Jemné, odvážné, moudré vystoupení provázené hudbou kontrabasů a tanečním uměním malých umělců, obohacené o veselé básničky a písničky bylo příjemně stráveným jarním podvečerem v naší škole...

□ Jarní setkání v základní škole, 22. 3. 2016

□ Hráli jsme loupežnickou pohádku od Josefa Čapka, 22. 3. 2016

■ Jarní slavnosti aneb Velikonoce ve škole...

23. 3. 2016

*Ať žijí Velikonoce, Svatý týden, Červené pondělí...
Ať žije hrkání, velikonoční pomlázka a koledování...*

Hráli jsme velikonoční příběh o zmrtnýchvstání Ježíše, skládali jarní říkadla a rozpočítadla. Hledali ztracená vajíčka a vyrobili „maxikraslice“. „Probudili“ jsme studánku a školu svátečně „oblékli“ na počest jara a jeho svátku...

□ Velikonoce ve škole - Čištění studánky, 23. 2. 2016

■ Navštívili jsme propast Macochu...

12. 4. 2016

V úterý 12. dubna 2016 jsme vyjeli k místům, které lidi uchvacuje, je ukryté pod zemským povrchem a jeho královnou a vládkyní je propast Macocha. Navštívili jsme NPR Vývěry Punkvy, prošli jsme částí CHKO Moravský kras.

Obdivovali jsme krápníky, propast, dómy, závěsy, jezírka, meandry říčky Punkvy, vonící trávu, krásu květů, barevnost vápenců, jeskynní labyrinty i místa svědků života pravěkých zvířat i dávných lidí...

„Když člověk cestuje, hodně se naučí, ...naučí se respektovat rozmanitost světa a lidí.“

Jan Werich

□ Navštívili jsme Macochu, 12. 4. 2016

□ Pluli jsme po řece Punkvě, 12. 4. 2016

■ Vystoupení pro naše babičky a dědečky

22. 4. 2016

Hráli jsme, zpívali a tančili pro radost našim babičkám a dědečkům v sále kulturního domu ve Vedrovicích...

□ Hráli jsme, tančili a zpívali pro radost našim babičkám a dědečkům, 22. 4. 2016

■ Trojboj sportovních dvojic v přehazované, ringu a stříbě na koš

30. 4. 2016

proběhl poslední dubnový sobotní den na víceúčelovém hřišti ve Vedrovicích.

□ Trojboj sportovních dvojic v přehazované, ringu a stříbě na koš, 30. 4. 2016

■ Pálili jsme čarodějnice...

29. 4. 2016

Na svatého Jakuba koniček trávy naškubá

Na Filipa a Jakuba déšť, to zlá zvěst

Na Filipa a Jakuba mráz, to obilí plný klas

O tom, že noc z 30. dubna na 1. května je kouzelná, věřili lidé už od nepaměti, svědčí o tom ohně planoucí na návrších kolem našich měst a vesnic. V této noci mají totiž zlé síly představované čarodějnicemi větší moc než jindy. Proto je pálíme, abychom se před nimi ochránili. Lidé také věřili, že trs trávy a hromada písku, přepočítáváním travních stébel a pískových zrnek, čarodějnice zdrží až do doby, kdy její moc pomine...

V životě existují ale i zázraky a kouzla lidem přátelská. Věříme v zázraky, ve vlídné slovo a úsměv, v dobrý skutek, v nezištnou pomoc, v dobře míněnou radu. Věříme také bylinkám, léčivým nápojům a činnostem zdraví prospěšným...

Proto jsme „čarovali“ a říkali pěkná slova, ochutnali „kouzelné“ nápoje a „čarovné“ recepty na krásu, zdraví, mládí a lásku a vyráběli „kouzelnou“ vrbovou píšťalku ...

□ Víme, jak se vyrábí vrbová píšťalka, 29. 4. 2016

■ Svátek mezi školami

7. 6. 2016

POZVÁNKA NA ATLETICKOU OLYMPIÁDU VE VEDROVICÍCH

**Zveme všechny malé i velké
na ATLETICKOU OLYMPIÁDU
MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL,
(14. ročník),
která se uskuteční
v úterý 7. 6. 2016
v 8.30 hod. na fotbalovém hřišti
Pod skalami ve Vedrovicích.**

Těšíme se na Vás!!!

■ Rodičovské sdružení při mateřské škole

□ *Maškarní ples 2016*

Již třetím rokem jsem členkou výboru rodičovského sdružení, z toho dva jsem byla jeho předsedkyní.

Koncem června u této úžasné organizace, která toho tolik dělá pro naše nejmenší, končím. Proto jsem se rozhodla přiblížit vám její činnost.

Začátkem školního roku se sejdou všichni rodiče, kteří mají dítě v mateřské škole a rozplánují si akce na celý školní rok. První z nich je drakiáda, která se koná koncem října. V tomto roce si děti neměly možnost pouštět draky venku, ale šikovné maminky vymyslely program i do vnitřních prostor, takže o zábavu nikdo nepřišel. Další akcí, a to obrovskou, je dětský maškarní ples. Letos byl na motivy Alenky v říši divů a programem děti provázely hlavní postavy z příběhu od anglického autora L. Carrolla.

Z výtěžků maškarního plesu se dětem přispívá na pitný režim ve školce, kupují mikulášské balíčky, hračky na Vánoce pod stromeček, balíčky pro předškoláky a také vybavení na školní zahrádku.

Tento rok jsme se rozhodli dětem „koupit“ i malý zážitek a sdružení zaplatilo autobus na exkurzi do lesa. Nejdříve paní učitelky ve třídě seznámily děti se zvířátky z lesa formou

obrázků a po ranní svačince vyrazili. Autobus je odvezl na lesní paseku, kde měli možnost sledovat zaměstnance při sázení mladých doubků. Ve školce si potom ještě o nových poznacích povídali. Domů si odnášeli upomínkové předměty a spoustu nových zážitků.

Tímto chci poděkovat všem, kteří finančně i jinak přispívají na činnost sdružení, protože bez nich by to nemohlo fungovat. Jen mě trochu mrzí, že se přípravy maškarního plesu rodiče asi trochu bojí - každým rokem řešíme nedostatek ochotných rukou. Dovolím si touto cestou poprosit maminky a tatínky, kteří mají, nebo budou mít děti ve školce (nebo i dobrovolníky, kterým nejsou děti lhostejné), aby se nebáli nabídnout svou pomoc. Stačí jen kontaktovat školku nebo přímo předsedkyni sdružení. Určitě budou vítáni a akce pro děti nabudou rozměru pospolitosti. Krásnou odměnou jsou zářící dětské oči a úsměvy.

Bylo mi velkou ctí s rodičovským sdružením i se školkou spolupracovat a kdykoliv budou něco potřebovat, ráda pomohu.

Anna Snášelová

□ *Exkurze na polesí*

□ *Drakiáda 2015*

Den obce 2016 ve fotografiích Pavla Slaného

☐ Děti z MŠ Vedrovice

☐ Děti ze ZŠ Vedrovice

☐ Divadlo Koráb - Princezna s dlouhým nosem

☐ DH Dubňanka

☐ DH Horané

☐ Retro párty

☐ Staří páni Vedrovice vs Vysoká pri Morave

❑ Muzikanti - Adéla Formanová

❑ Muzikanti - Aneta Hauerlandová

❑ Muzikanti - Aneta Medková

❑ Muzikanti - Anna Bognerová

❑ Muzikanti - Iveta Bognerová

❑ Iveta Novotná, Lanka Řezáčová

❑ Muzikanti - Dominik Havlíček

❑ Muzikanti - Jan Janíček

❑ Muzikanti - Marek Melkus

❑ Muzikanti - Marie Janíčková

❑ Muzikanti - Markéta Janderková

❑ Mluvené slovo - Jiří Helán

❑ Ocenění ZO Vedrovice

❑ Diváci

❑ Řemeslný Jarmark - zemědělské učiliště

❑ Výstava fotografií - Vedrovice v proměnách času

■ 4. ročník vedrovického mariáše

Dne 20. února 2015 se v restauraci ve Vedrovicích uskutečnil již 4. ročník turnaje ve čtyřkovém mariáši. Potvrdil se trend posledních ročníků, kdy narůstá počet hráčů, ale pouze přespolních. Turnaj se odehrál v duchu fair-play bez řešení zásadních nesrovnalostí. Přestože se většina hráčů pustila již od začátku s vervou do hry, ne všem jejich lehce agresivní technika vycházela do puntíku. Turnaj proběhl za účasti vítězů všech předchozích ročníků a nakonec se opakoval loňský scénář, kdy zvítězil Jaroslav Hus ml. před Jan Horgošem. Na stupních vítězů je letos doplnil Martin

Soukup, který vyválčil třetí místo při shodném počtu bodů s Miloslavem Urbanem st. Předání pohárů i cen proběhlo v uvolněné a přátelské atmosféře a žádný z hráčů neodjel s prázdnou, ale mimo výrazných herních zážitků si odnesl i věcné ceny, za což náleží poděkování sponzorům. Letošní ročník svou kvalitou navázal na předchozí klání. Vzhledem k tomu, že tu Jaroslav Hus ml. drží neporazitelnost, doufáme, že i příští rok potvrdí svou kvalitu a naopak i další z Vás si najdou cestu na tento turnaj a dokážou ho z trůnu sesadit.

Kolektiv restaurace Vedrovice

Zahradnictví Vedrovice - Jan Kopetka
Vás srdečně zve na 8. ročník
jarní prodejní výstavy
tentokrát s podtitulem
...i Karel IV. byl nadšený zahradník ...
ve dnech **30. 4. - 7. 5.** 2016
od **8:00** do **18:00** hod.
místo konání **Vedrovice 315**
NABÍZÍME:
každoroční květinový, lesní, cibulový, trvalky, sbíratelný, červecí, kraslicový, kraslicový, sbíratelný, dřevěný, ovocný, ovocný, ovocný a zelený
kvalitní substráty, hnojiva, postřiky a další zahradnický materiál
NOVINKA: PRODEJ VINA Z VINNÝCH SKLEPŮ PANA TROPPA
AKCE ... NEJEN PRO KARLA IV. ...
Berleška v 11 kantažneru 59,- | Borůvky ve 31 kantažneru 130,- | Sloupovité ovocné stromky 250,- | Stromkové angrety a rybníky 99,- | Sazenice révy vlně od 69,-
Máme připraveny malé dárky pro každého přítomného návštěvníka
EVENY NA MALÉ OCEKRAVNĚ VČETNĚ ČERSTVÉ PRAŽENÉ LŮVY PANA PROKA | DEN ODKY 7. 5. 2016 BOMBY PROGRAM
Kontakt: Ing. Mgr. Iveta Kudláčková 731 103 885, Jan Kopetka 731 103 881
www.zahradnictvivedrovice.cz

□ *Karel IV. rád zahradničil*

KYRGYZSTÁN, země koní, hor a barev

23. 8. – 12. 9. 2015

Hlavní město:	Biškek, republika
Rozloha:	198 500 km ² (86. na světě)
Nejvyšší bod:	Džengiš Čokusu (Pik Pobědy) - 7439 m n. m.
Časové pásmo:	GMT+5
Počet obyvatel:	5 mil.
Jazyk:	kyrgyzština, ruština (oba úřední)
Náboženství:	Muslimové (75%), pravoslavní (20%)
Vznik:	31. srpna 1991 (nezávislost na Sovětském svazu)
Prezident:	Almazbek Atambajev
Měna:	SOM, 10 KGS = 4 CZK

Kyrgyzstán ...

...monumentální hory, koně, široké a nekonečné zelené pastviny, ledovcové řeky. Tak nějak jsem si ho představovala, divoký a západem nespoutaný. Když se vyskytla příležitost, neváhala jsem a začala se těšit, jak mě v mých představách utvrdí nebo naopak vyvede z omylu o „divokém východu“.

1. den: Praha (12:05) – Istanbul – Biskek (5:20) – Cholpon Ata – Karákol (16:00)

Je půl 6 ráno a po téměř probdělé noci (čas jde proti nám a noc nám zkrátí o celé 4 hodiny) se ocitáme na malém letišti nedaleko hl. města Kyrgyzstánu - Manas. Jméno získalo podle kyrgyzského národního hrdiny Manase. Neděláme si iluze, že zde potkáme usměvavé tváře místních úředníků. Stojíme asi 20 minut na pasové kontrole, přitom už bychom rádi navštívili alespoň místní WC, které je za rohem a lehký závan vzduchu slibuje, že to bude velmi intenzivní kulturní zážitek. Následnou návštěvu se snažíme zvládnout na jeden nádech, ale jelikož ji spojujeme i s vyčištěním zubů, nádechů je potřeba rovnou několik...Rychle mizíme vyčkávat batohy a rozdýcháváme letištní vůni :)

V letištní hale se rozhodujeme vyměnit nějaké SOMY, i když hned v prvním městě, kam nás zaveze taxík, je kurz mnohem lepší. Poučení pro příště. Naštěstí kurz během našeho pobytu stoupl opravdu několikanásobně, takže příští výměna už není tak bolestná a ve finále je průměr kurzu docela dobrý. Na letišti 66 SOM/ 1 EUR a poslední den v Biškeku 75 SOM. Když vyjdeme ven z haly, je kolem 7h ráno a tak venku ještě nejsou žádné maršrutky. Stejně ale potřebujeme spíše taxi a sehnat ho nikdy netrvalo déle než minutu. To že se pak další půl hodinu smlouvá a dohaduje cena, je věc druhá.

Vrhá se na nás přímo celé komando nahaněčů v čele s nejstarším „managerem“. Cena do Cholpon Ata – turistického letoviska na severu jezera, vzdáleného asi 3h, začíná na 4tis. SOM. Zásadně nesouhlasíme a jsme ochotni zaplatit max. polovinu... Následuje půlhodinové martyrium, až nakonec jeden kluk napíše na mobilu částku 2000. Souhlasíme a odcházíme k autu, kde čeká úplně jiný řidič a dokonce už dva další spolujezdci. Bohužel jsme udělali chybu, že jsme si částku nenechali napsat na papír, protože když nás řidič vysazuje v Cholpon Ata, chce 2500 SOM. No, tak první smlouvání dopadlo sice v náš prospěch, ale řidiči jsme asi moc radost neudělali, když si odplivl se slovy, že nás měl nechat v Biškeku a odjel. No co, při cenách nafty 16,-/l zase tolik neprodělal a když vezme někoho nazpět, bude to dobrý výdělek.

Odcházíme s plnou polní na pláž a rozkoukáváme se. Podle předpovědi tu mělo pršet, ale naštěstí se nevyplnila a krásně svítí sluníčko. Většinu deště si vždy stáhly hory, takže když jsme v nich zrovna nebyli, tento jev jsme velmi uvítali.

Na pláži je celkem liduprázdno, kromě bábušek co nabízí pirožky z kartóšky, prodavačů jídla a ryb a dva načančaní velbloudi, jako lákadlo pro děti.

Zkoušíme ochutnat vodu z jezera Issyk-Kul, je mírně slaná, ale úžasně čistá a chladivá. To je ale po většinu roku. Jezero je bezodtokové a je napájeno pouze horskými přítoky a ledovcovými řekami. Na probuzení si dáváme pár temp a na chvíli to opravdu pomáhá. Nicméně vydržíme ležet asi dvě hodiny a i když se nám nechce, musíme se posunout dál. Z průvodce máme zjištěno, že se zde nachází petroglyfy z 5 stol. před. Kr. – 8 stol. n.l.. Dle GPS máme dojít k tur. informacím, ale souřadnice nás vedou k někomu do dvora, a když se zeptáme, nikdo o informačním středisku ani o petroglyfech nemá ani páru. Podle průvodce se petroglyfy nachází cca 1,2km nad městem, ale než je hledat s těžkými batohy, to je radši oželíme.

Ale jak to už bývá v takových zemích zvykem, turista s batohem bloumající kolem silnice nezůstane dlouho bez zájmu místních taxikářů – kterými jsou všichni, majíce nějaký dopravní prostředek schopný pohybu. Zastaví u nás dva mladí chlapíci, kteří trošku polohu petroglyfů tuší, ale než dojedeme na místo, musí si ještě několikrát zavolat a ujistit se, že jedou správně. Nakonec se k petroglyfům opravdu dostaneme, je tu cedule a budka s výběřčím vstupného (asi 40kč), který dokonce zná Ivana Hlinku a další hokejisty. Domluvíme se s řidiči, že na nás půl h. počkají (za úplatu samozřejmě) a jdeme na průzkum. Místo je vážně pěkné, myslím, že z hlediska archeologického naleziště docela významné, ovšem tady se na ně důraz neklade.

Po půl hodině se necháme odvést k nádraží a už za místní ceny nastupujeme do maršrutky do Karákolu. Čekají nás asi 2h cesty. Máme v plánu si trošku pospat, ale usnout na děravé cestě je docela umění. Nakonec nám nevádí hlava létající ze strany na stranu a opravdu usínáme. V Karákolu se ocitneme na severním nádraží a jsme opět objektem místních taxikářů.

NP Ala Arča

Jezero Ala Kul

Djety Oguz

Ťan Šan – nebeské hory

Přestože nevíme, jak je to do centra daleko, chceme to zkusit pěšky, ale nikdo nám nedá radu, kudy – ani řidič autobusu, který nás přivezl, aby nekazil taxikářům kšefty...zapínám tedy GPS a jdeme. Je to docela dálka a z batohů chytáme křeče už po prvních metrech. Náš vytipovaný hotel je až téměř na druhé straně města, ale s několika zastávkami to zvládneme. Konečně se objeví cedule PARK Hotel a já doufám, že paní je opravdu tak milá, jak jsme slyšeli. Nicméně začíná pro nás docela nemilou cenou (800 SOM/osobu). Nakonec souhlasí i se 400 a my nadšeně sundáváme batohy, boty a jdeme omrknout pokoje. Vypadá to víc než dobře, jsou včetně WC+sprchy, na chodbě je posezení, dole jídelna, konvice, pračka, suvenýry...

Skočíme si do sprchy a potom hned na šašlik. K večeru ještě očekáváme dva kamarády od Ivety a Petra, kteří si koupili akční letenku a momentálně míří do Karakolu od jezera Song-Kol. Vydají se s námi na první trek, takže nás bude alespoň víc :).

2. den: Karákol – Djety Oguz (údolí květů)

Náš hotel, jak zjišťujeme, má geniální výchozí polohu pro všechny další túry. Jdeme tedy pěšky jen kousek a na západním autovazkalu se nás hned ujímá jeden z taxikářů. Píno s ním výhodně usmlouvá cenu a tak jedeme na louku květů a šetříme tak dobrých 7km. Cestou rozdáváme bonbony dětem, jednu málem zapomeneme odbočit, ale díky včasnému zásahu kluků se otáčíme hned u první jurty. Jsme docela rádi, protože tu byly zrovna dotěrné děti, které skákaly po batohu jak po vánočním stroměčku a jediné co znaly bylo daj šokolad, daj. Výhledy máme úžasné, nekonečné zelené pastviny s pasoucími se koňmi, jurty s klasickým pasteveckým životem kolem a s vystupujícími ledovci v pozadí.

Přibližujeme se sedlu Teleti, a když najdeme vhodné místo, stavíme stany a vaříme si první večeri v horách. Ještě než se pustíme do jídla, utíkáme se za hřejivého sluníčka vykoupat do ledovcové řeky. Kluci se do řeky odvázně vrhají od hlavy až k patě, já volím opatrnější cestu a polévám se hrníčkem

na břehu :)

Večer začíná pokapávat, tak zaleháme a dobře děláme, neboť se ozývají první hromy blesky.

3. den: kemp pod Teleti (3800mm) – Karakol base camp

Stany balíme za sucha, ráno dokonce chvíli svítí sluníčko, ale než dojdeme k brodu pod sedlem, mraky jsou už hodně blízko a co nevidět něco spadne...Dostaneme se ještě několik výškových metrů nahoru a první kapky nás donutí natáhnout pláštěnky, které pár dalších hodin nesundáme. Čím výš stoupáme, tím víc se mění i charakter počasí z letního na vánoční a nahoře v sedle je už jen bílo. Naštěstí jsou trošku vidět vyšlapané stopy, tak je jen tupě následujeme a chceme to mít co nejdříve za sebou. Asi 4x si myslím, že už vidím do sedla. Když tam konečně jsme, jediné co si přeji, je rychle z něj zmizet, neb každou chvilku buď uletím, nebo umrznu. Foťák vůbec nevytahuju, ale naštěstí Píno ho má po ruce a tak nechybí dokumentace ani tohoto zimního dne. Ruce mám zmrzlé na kost, takže když pak rozmrzají, říkám si, že bylo možná lepší je necítit :).

Dole u skály čekáme na ostatní. Za mírného sněžení ještě pózujeme na společnou fotku v pláštěnkách a vydáváme se dál. Cestou přestává z nebe padat cokoli, tak si děláme přestávku na jídlo a konečně chvíli odpočíváme. Petr s Ivetou mají v plánu sklesat ještě 300 výškových metrů k prvním jurtám, ale jejich představa čaje v teple jurty se jaksi nepotvrdí. My zůstáváme s klukama, kteří si vaří oběd, dáváme si chleba a potkáváme dva místní nosiče s 30kg batohy. Obdivujeme jejich obuv, ve které prošli stejnou cestu, jako my. Mají totiž sandály a gumové pantofle.

Po půlhodině pokračujeme dál, přebrodíme řeku, i když cesta pokračuje dál. V dálce však vidíme ruské nosiče napravo, takže zřejmě jdeme správně. Počasí se rozhodlo ukázat nám svoji vlídnější tvář, nad hlavami nám krouží orli a ozývají se

svišti. Sestupujeme kolem cedule, která oznamuje, že vstup do NP je zpoplatněný, ale nevěnujeme tomu větší pozornost. Cestou k řece míváme kříž s pomníkem a mohylou, docela čerstvě postavenou. Jak se dozvídáme z náhrobní desky, zemřel tu Jakub z Česka (letos v srpnu). Nepříjemně nás zamrazí a přemýšlíme, co se asi mohlo stát. Prý se zřítíl z hory a rodiče za ním přijeli rozloučit a nechali ho pohřbít tady. U řeky vidíme první stany, ale chceme dojít do Karakol valley. Zastaví nás až couvající auto rychlostí snad 80km / hod. Už chceme tomu bláznovi uhýbat, když se auto zabrzdí těsně před námi a vystoupí chlápek v uniformě. Že nás to nenapadlo dřív, je to správce parku a nárokuje si docela nepříjemným způsobem vstup do NP + nocležné. Trošku ho naštveme tím, že mu zmateně odpovídáme (taktika) na jeho otázky. Když se zeptal, odkud jsme (jako vždy hlásíme, že z Čechii), jen kývnul a pak chtěl jeden pas, který mu dal zrovna Tibor (který je ze Slovenska...). Takže pak už radši jen mlčíme, platíme a zbytečně neprovokujeme. Ještě nás upozorní na odpadky, rozdělávání ohně a pokutu, pokud oheň před spaním neuhásíme – a to on si to prý přijde zkontrolovat. Nakonec měl ten večer úplně jiné starosti, než kontrolu turistů.

Večer k nám přijdou ještě tři kluci z Čech a nesou si plechovku piva. Tak hned vyzvídáme a nakonec sedíme u ohně všichni s Žateckým gusem (s vysokohorskou přírážkou za 200 SOM), jíme polské jídlo Bigoš, sušíme boty a těšíme se na další den, kdy má být slunečno.

4. den: Karakol base camp – jezero Ala Kol – sedlo nad Ala Kol 3860mm

Jelikož se v noci nic zvláštního nestalo, vstáváme jako vždy kolem půl 7. Tento den nás čeká dlouhá túra (doufám až za sedlo nad jezerem), ale to uvidíme dle počasí a sil. Počasí nám přeje, takže doufám, že to vyjde. Cestou potkáváme hodně Čechů, ale jsou nějací pomalí (později se dozvíme, že měli divokou družici se noc se správcem parku), takže opět jdeme víceméně sami. Cestou k jezeru míváme bivačovací chatku se spoustou odpadků kolem, až se dostáváme ke krásnému vodopádu, kde si dáme oddech a svačinku. Od jezera nás dělí asi sto výškových metrů, je to pachtění se, ale motivace výhledu na smaragdové jezero je víc než obrovská. Výhledy nás nezklamou, děláme skupinové fotky na samospoušť na všechny foťáky, co máme a užíváme si atmosféry. Do jezera se vykoupat nezajdeme, ledovcová voda má sice krásnou barvu, ale moře v Chorvatsku to asi nebude. Nechceme tu rozložit ani kemp,

takže se rozhodneme pokračovat dál. Jsem ráda, protože předpověď na další den už tak dobrá není, takže jestli máme mít nějaké výhledy z dalšího sedla, tak jedině dnes :). Kluci jsou jako vždy rychlejší a náš výkon odmění výnosem batohů v cílové rovince. Jaká je to úleva, když z vás sesedne 15kg zátěž, asi nemusím popisovat. Opět se fotíme jak do časopisu a protože je už docela pozdě, vrháme se dolů do údolí. Cestou ještě lovíme sviště – pouze do objektivu...ale nejsou to žádné modelky, rychle utíkají do nor.

Než najdeme místo na stan, je už asi sedm hodin a než se navečeříme, stihne zapadnout i slunko. Rázem se ochladí, takže si popřejeme dobrou noc a už v osm počítáme ovečky.

5. den: pod sedlem Ala Kol – Altyn Arašan (zlaté prameny)

Ráno se probouzíme do zatažené oblohy, takže jsem mooooc ráda, že jsme si to včera prodloužili a došli až za sedlo. Dokonce se bojím, jestli od jezera začne sněžit. Sestupujeme mírným klesáním do doliny Altyn Arašan, která je moc krásná a v případě hezkého počasí je korunována výhledem na Pik Palatka. Máme za cíl najít přírodní horké prameny, o kterých se moc neví, ale máme zjištěné informace a tak hledáme Valentina (ve vesnici o pěti jurtách a 10-ti domech), který nás prý nasměruje. Dokonce organizuje ubytování a odvoz do Karakolu. Náhodně ho najdeme, když se dáme s místními do řeči na téma odvoz na zítra. Jsem překvapená, jak to bylo jednoduché, ale kouzlo improvizace funguje.

Ukazuje nám ihned směr k přírodním koupelím (který bychom teoreticky odtušili i podle popisu, který máme) a rozvykládá se, jak pracoval ve Strakonících v „čezetě“. Co mě fascinuje je, že na svých 60-70 let mluví výhradně anglicky a docela smysluplně. Jakmile objevuje, že máme slivovici, stává se našim kamarádem a dokonce si ji trošku od Petra vyžebřá (prý na léčení revma). Jdeme se tedy nedočkavě vykoupat do bazénků, které jsou postavené ve skalách, a je to po koupání se v horských řekách neskutečná lahoda. Jsme tu našťástí sami, protože bazénky jsou tak pro 3-4 lidi, takže 6 se nás sem vejde akorát. Po hodině užívání si blaha a asi 35° vody, která vytéká ze skály, začíná poprchat a dokonce se přizene bouřka. Naštěstí jsme kryti skálou, ale i tak se začneme balit a pospícháme k Valentínovi na domluvenou večeři. Dostaneme boršč a salát. Chvilí vtipkuje s přisedícími Němci o vegetariánském šašliku, tak nám udělá chutě na večer. Mezitím přijde skupinka Rusů s obřím melounem, který naporcují úplně všem. Mňam. Čekáme na šašlik, ale když přijde jen opilý Valentin ukázat nám pokoj

na spaní (asi začal s léčbou slivovicí dřív, než chtěl), pochopíme, že se jídla jen tak nedočkáme a vyrazíme ven do „ulic“ Alтын Arašan. Dáváme si čaj za 4kč se sušenkami a krátíme si čekání. Po návratu se stále nic neděje, jen se dozvídáme, že místo šašliku bude ragú - nějaké maso s bramborem. Nakonec jsme se s hodinovým zpožděním dočkali. Žebírka vypadají jako od psa a je na nich víc křupek než masa. Asi nezabili tu největší ovci. No co, šašlik si dáme v Karákolu. Domlouváme si snídani a znovu nadhazujeme téma odvoz. Valentin vše odkývá a my jdeme spát. Po půl hodině vejde do pokoje se slovy „sorry“ a hledá něco pod postelí... už nás vyděsil, že k nám chce strčit nějakého svého kamaráda.

6. den: Alтын Arašan – Karákol

Ráno v klidu vstáváme a snídáme, protože odvoz má přijet mezi 9-10. Podává se pohanka na sladko a nějaká placka, která by s marmeládou byla asi dobrá. Jdu si říct alespoň o med a jídlo hned získá jiný rozměr. Jen ten ztuhnutý med nalitý do PET lahve jde ven celkem ztuha. Když přijede náš „jeep“, vypadá to, že se vejdemo s batohy až na střechu, ale nakonec nás do auta naskládají 6+1 i s batohy a vyrazíme na obávanou cestu. Pěšky těch 15 km prý trvá jen o hodinu déle, tak jsme zvědaví. Ani ne po minutě jízdy už vystupujeme a chápeme proč. Nejhorší úsek je hned za vesnicí, takže jdeme asi 10 minut pěšky (lepší než čekat, na kterou stranu se s vámi auto překlopí). Auta jsou tu sice nesmrtelná, ale řidiči zatím ne. Většina aut jsou staré ruské držáky, jako je Lada Niva nebo Statusy, vyrobené přímo pro Brežněva. Náš řidič je veselý chlapík, který ale mluví hrozně rychle, takže mu není skoro rozumět. Když konečně absolvujeme cestu, kde by se i kůň bál, aby si nezlomil nohu, jdeme k naší paní do hotelu a v plánu máme plno věcí. Nákupy, praní, trhy, meloun, návštěva inf. střediska, sehnat bombu ve sportu, objevit sport a hlavně koupit a poslat pohledy. První bombu na vaříč jsme koupili v kempu Turkenistán a cena byla dvojnásobná. Podaří se nám vše až na nákup známek, protože je sobota a pošta nám zavře půlhodiny předtím, než k ní dojdeme. No tak až za týden, až se vrátíme z druhého treku. Koupíme si aspoň obrovský meloun asi za 30 korun a dlabeme ho na dvoře hotelu. Na večeri jdeme do restaurace Kočovnik. Výběr jídla je obrovský, ceny trochu vyšší než jinde (přece jen je na nás hodně nóbl), ale i tak na naše poměry stále levné. Dáváme si s Ivetou hovězí stroganoff s rýží. Kluci zkouší Bešbarmak (nudle s drobně krájeným masem ve vývaru) a maso na žaru. Je to vše výborné. Porce začínají na 250g – 400g, takže nám

přetékají talíře a za chvíli i břicha. Večer nás opět čeká balení a po dlouhé době postel :)

7. den: Karákol – Šacht Djergalansk – pod sedlo Djergalansk

Ráno po skvělé snídani u paní domácí (vajíčka, zelenina, marmeláda), opět oceňujeme polohu našeho hotelu, jelikož nám jede maršrutka z central bazaru, který je kousek pod naší ulicí. Nevíme přesně, v kolik jede, takže vyrazíme dřív, protože ji nechceme propásnout. Dorazíme před osmou a místní nám sdělují, že do Šacht Džergalansk to přijede o půl deváté. Pozorujeme tedy ranní ruch a přípravy před otevřením tržnice, která je obrovská. V 8,30 nastupujeme a vydáváme se asi 80km na východ. V horách se honí dešťové přeháňky a na hranicích s Kazachstánem zbělalo celé pásmo hor sněhem. Trošku se zapotím při představě, že sedla, která nás čekají, budeme brodit ve sněhu a nulové teplotě.

Řidič nás vysazuje v „centru“ vesnice u malého kiosku, kde není téměř nic. Oslovují nás místní a zjišťují naše plány, radí s cestou, chtějí se vyfotit... Vyrazíme tedy po široké cestě, kudy tušíme správný směr a těšíme se, že rozdáme zase část bombónů a batohy nám tak ještě před výšlapem o pár dkg zlehknou :) Narážíme na velkou skupinku dětí a konečně můžu udat růžovou krabičku Hello Kitty, protože doteď jsem žádnou holčičku nepotkala. Děti jsou moc milé, poděkují (což není vždy pravidlem) a my až po 100m zjistíme, že jsme se s nimi vůbec nevyfotili, i když máme všichni foťáky kolem krku.

Za vsí se cesty rozdělují, dle rady místních máme přejít most a jít dál podél řeky, ale pěkná cesta vede i po druhém břehu... Mapa ukazuje cestu spíše napravo, takže nakonec přejdeme a ještě asi hodinu si nejsme jistí, že to bylo správně. Když potkáme první jurtu, nejenže nás paní utvrdí, že jdeme správně, ale dostaneme taky náš první kumys.

Kumys – posvátný nápoj Kyrgyzů, je velmi oblíbeným nápojem pastevců ze širých stepí. Jde o kvašené kobyli mléko, jehož požití je pro většinu Evropanů poněkud problematickou záležitostí. Když k podivné chuti přidáme ještě nevalné hygienické podmínky, za kterých tento mírně alkoholický nápoj vzniká, je na žaludeční potíže zaděláno. Má nakyslou až štiplavou chuť, která se dá srovnat s acidofilním perlivým mlékem. Kumys je výživný a spolu s pečivem tvoří základní stravu pastevců. S tradičním nápojem je spjata mnoho pověr. Kumys má podle Kyrgyzů léčivé účinky – působí blahodárně na zažívání, má léčit lehkou až středně těžkou tuberkulózu. Jedno je jisté – kumys dokáže upravit zažívání a zbavit průjmů, o které nebývá při cestování nouze. Ovšem kumys prodávaný na tržištích ve městech může mít účinky docela opačné. Vše záleží hlavně na čistotě a způsobu uskladnění.

Cučáme z jedné skleničky všichni čtyři, šklebíme se, jak kdybychom pili ocet, a s díky vracíme téměř plnou zpátky. Cesta necesta vede lesem, přes mokřady a louky a najednou se začne trochu zvedat a my se napojíme na širokou a udržovanou cestu, po které jezdí auta k jurtám dál do údolí. Když se od Petra dozvídám, že máme tuhle cestu v gps až do Ečkilitaš, v duchu zajasám a spadne ze mě obava ze špatné orientace a bloudění. Většinu času tedy jdeme po celkem pěkné cestě, téměř nebrodíme a vůůůbec nám to nevádí, naopak.

Kolem poledne se rozhodneme, že je čas na sváču a vybalujeme čerstvé zásoby... Hmm, tedy čerstvé je má jak kdo. V ruštině znamená čerstvý = tvrdý (např. chléb). To by ještě tak

nevidilo, horší je, když je ten chleba uvnitř téměř celý plesnivý a vás čekají ještě další 3 dny v horách. Zcela náhodou svačíme s výhledem na jurty, a proto, že je asi jedna z posledních, které potkáme, rozhodneme se zeptat místních, jestli by nějaký chleba neprodali. V jurtě však zastihneme jen dva psy, takže to vypadá bledě. Na louce s koňmi však uvidíme mladou ženu s dítětem, tak se jí jdeme zeptat. Zrovna dojí kobyly (na výrobu kumysu) a je neuvěřitelně šikovná...ale taky tichá. Usmívá se, tak to bereme jako dobré znamení, a když vezme kbelík s mlékem a vydá se k jurtě, bereme to jako signál, že máme jít s ní. Prosím ji jen o chleba, který mají Petr s Ivetou plesnivý, ale ona už chystá v jurtě stůl s pohoštěním a zve nás dál. Nechce se nám zouvat boty, batohy jsme navíc nechali ležet u pastviny, ale když chvíli přešlapujeme a ona dává na stůl další a další věci, tak se osmělíme. Jen kdyby aspoň sem tam něco řekla. Dítě jí stále stojí za zády (je mu asi tak 1,5 roku), ale dostalo lízátko, které i s obalem vesele cucá. Když zasedneme za kulatý stoleček a dostaneme KAŽDÝ plnou misku kumysu, nejevíme zrovna známky nadšení. Stejně jsou na tom i Petr s Ivetou, jediný Tibor nejeví známky odporu a celý ho vypije :-). Je to vlastně hrozně zdravé pití a tady mu rozhodně nic nebylo.

Za chvíli přijede na koni asi 70-ti letý děda, a je rád, že mají hosty. Žena, stále mlčky, nám podává několikátou misku s čajem, do kterého dá ještě lžičku mléka a neustále nám dolévá. Jíme k němu marmeládu se smetanovým máslem, jaké jsem kdy jedla a bavíme se...No, teda Tibor oprašuje svoji ruštinu a já sloužím spíš jako zásobárna slovíček :-). Muži tu uznávají hlavně muže, ženám při setkání nepodávají ruce (klukům naopak pořád). Družný rozhovor ještě zesílí, když přijede další muž, mladší bratr starého dědy, který je z 9-ti sourozenců. Doveze čerstvou smetanu a hned ji máme na stole s jednou lžičkou pro všechny... Střevní problémy klepou na dveře, ale jednou to přijít muselo, myslím si :-). Každopádně smetaně se nedá neodolat a je 100x lepší, než kumys, který nám stále téměř nedotčen zbývá v miskách. Ochutnám ho několikrát, ale pokaždé se mi trochu nadzvedne žaludek, chca nechca ho musím nechat nedopitý. Venku se zatím střídá zataženo s větším zataženem, přejde přeháňka, ale po hodině stejně musíme vyrazit, ač je nám s nimi příjemně. Vyprosím si chleba, ale nedejbože by si za něj nechali zaplatit. Chleba a jídlo patří všem, to je nepsaný zákon místních lidí. Vyfasujeme bohužel ještě litr kumysu na cestu (i když nešťastně, protože ho opravdu nechceme). Nakonec zbyde vysvětlování na mně a myslím, že jsme je trochu urazili, ale táhnout další kilo něčeho, co stejně nebudeme pít, nám přišlo líto. Dáváme jim na památku náramky, co vzala Iveta, jako poděkování a vzpomínku na nás. Vypadají potěšeně, tak snad to trochu zlepšilo ten odmítnutý kumys. Cestou do sedla vidíme ještě další jurty, ale od hlavní cesty jsou už vzdálené. Posilnění kvalitní svačinkou nám to ubíhá a kolem páté stavíme stany a chystáme večeři. Je opět zima, noc bude stát za to, takže jdeme brzy spát (brzy = v půl osmé).

8. den: údolí Tjun – sedlo Ašutor

Tento den jsme ušli dost velkou vzdálenost, jelikož horská údolí a pastviny jsou v Kyrgyzstánu poměrně rozlehlá a nekonečná. Dostali jsme se asi 7 km pod sedlo, než jsme našli to správné místočko na spaní. Přes den bylo celkem nevlídně, zataženo a místy poprchalo nebo sněžilo. Byli jsme rádi, když jsme si kolem 6 uvařili večeři a na rychlo vlezli do řeky, která tekla asi 3m od stanu. Alespoň byla úteková cesta do „tepla“

stanu hodně krátká. Po dobré boloňské omáčce vyčkáme na sedmou hodinu a jdeme spát s vidinou krásného počasíčka, jelikož se blížíme výhledovému sedlu.

9. den: pod sedlem Džanaláč (3500mnm)

Probouzíme se do nádherného, i když mrazivého rána. Doufám tedy, že dnes počasí vyjde a dočkáme se vytožených výhledů. Už během snídání se však začnou objevovat první mráčky, které postupně přejdou v mraky, z kterých začne padat voda v různém skupenství. Změníme tedy trochu trasu a volíme cestu přes sedlo Džanaláč místo Ečkilitaš (toto bylo výhodnější z toho důvodu, že bylo dál od vojenské pohraniční základny, které se chceme vyhnout). Do prvního sedla se dostáváme přes malou říčku, kde to Petrovi podklouzne na kameni a zajede až po pás do vody. Noha nevypadá vůbec dobře, boule jak blázen, celá holenní kost je nateklá, ale našťastí nekrváčí. Chvilku počkáme, než se převleče, ale i přes menší zranění neztrácí vedoucí pozici a stoupá do sedla jako první, tak to asi tolik nebolí :-)

Díky počasí se do sedla dostaneme docela rychle, jen výhled si zase moc neužijeme. Většinu sedel na tomto treku (a že jich není málo) zdoláváme mírným stoupáním, do některých dokonce vede široká cesta. Počasí se začalo vylepšovat na polojasno, takže se před námi otevřelo obrovské údolí a výhledy nám zlepšují pasoucí se koně a projíždějící pasteveci se psy. Děláme další dvě přestávky, kontrolujeme nohu (natéká) a konečně jsme ve správném sedle (GPS ukazuje 3600m). Kousek pod sedlem nabíráme ještě do plna vodu a jdeme až do finálních kempovacích souřadnic, odkud se nám naskytne opravdu božský výhled. Konečně jsme tu, konečně vidíme Ťan-Šan (nebeské hory) v celé jeho kráse. Jsou tři hodiny, takže máme dost času, abychom se nebeských hor nabažili do syta, tak jen sedíme, vaříme a užíváme božského výhledu. Hory působí jako magnet, takže si přitáhnou veškeré přeháňky, které kolem nás proletěly jak na běžícím páse. Na večeři si dáváme hovězí stroganoff od Travellunch, a je skoro tak dobrý, jako v restauraci Kozjak. Usínáme s tím, že ráno nás čeká východ slunce nad nebeskými horami a nemůžeme se dočkat.

Martina Prášková

Pokračování v příštím čísle.

■ Den země

2. dubna se k příležitosti Dne Země konal úklid odpadků v lokalitě Písničky. Akce probíhala za podpory Mysliveckého spolku Leskoun a podařilo se nasbírat neuvěřitelných 35 pytlů nejrůznějšího odpadu. Ráda bych tímto chtěla poděkovat všem dobrovolníkům a zástupcům spolků, kteří se akce zúčastnili. Zároveň bych chtěla připomenout, že krajina není veřejnou skládkou a volně pohozené odpadky způsobují znečištění vod, půdy i ovzduší. Mohou způsobit zranění volně žijícím živočichům, vašim pejskům i vašim dětem. Ohrožují tedy nebo i přímo poškozují zdraví lidí. Samozřejmě také způsobují ono vzhledové poškození krajiny. Nebudme tedy k této problematice lhostejní a chovejme se jako kultivovaní lidé.

Lenka Řezáčová

■ Zprávy z farnosti

Milí přátelé,

po čase zase přináším pár zpráv z farnosti i z okolí. Na podzim jsem psal o kurzu Alfa. Myslel jsem, že ho uskutečníme potřeť, ale zájem projevil pan děkan, takže jsme kurz zorganizovali v Moravském Krumlově a poté i v Hostěradicích. Tak doufám, že u nás bychom s ním mohli začít někdy v příštím školním roce.

Psal jsem i o plánovaném setkání křesťanů „On je živý“ v Nitře. Letos jsme se vypravili autobusem, který řídil pan Lang. Od nás jelo poměrně dost mladých, v Brně jsme přibrali další, autobus byl plný. A setkání, jako vždy, bylo velmi vydařené.

V neděli 29. května v 18 hodin proběhne v našiměřickém kostele koncert gospelových písní, zazpívá tam Brno Gospel Choir. Všechny srdečně zvü. Je to poměrně velký sbor. Gospely jsou křesťanské písně, které se zpívají především v Americe. Pokud jste viděli film „Sestra v akci“, tak je to něco podobného. Žádná nuda, naopak! Tak určitě přijďte, stojí to za to. Plakátek visí ve vývěsce u kostela.

V kostele je zatím dostatek míst k sezení.....tak doufám, že se pomalu začnou zaplňovat. Už každou neděli i ve čtvrtky bohoslužbu zpestřují zpěvy mladých s kytarou, což je velmi příjemné. I hudba může být cestou, která člověka přivede blíž k Bohu :-)

V posledních týdnech se dopřeshňují restituce v naší farnosti. Moc toho nebude a konkrétní informace budu moci poskytnout až na podzim. Pozemky měly být vráceny téměř před dvěma roky...ale díky zpoždění státních institucí se to děje až teď. To znamená, že jsme už tak přišli o pachtovné za tuto dobu. Další nepříjemností je to, že pozemkové úpravy proběhly v čase, kdy pozemky farnosti ještě nebyly na farním LV, a tak se nám nyní vrací nescelené parcely, kterých jsou desítky. Vše se řeší přes právní oddělení biskupství, každá smlouva musí být opatřena schvalovací doložkou, takže to ještě potrvá pár měsíců. Do konce prosince jsme ještě měli možnost podat určovací žalobu na budovu bývalé fary. Je velmi pravděpodobné, že by byla farnosti vrácena, ale znamenalo by to velké komplikace pro obec. Lepší než se soudit je podle mne vycházet si vstříc. Proto jsme žalobu nepodali a věřím, že když bude potřeba, vyjde farnosti vstříc obec. Kde je dobrá komunikace a ochota se domluvit, tam nejsou potřeba soudy, právníci. Zatím to tak bylo a věřím, že to tak bude i v budoucnu. Vůbec, restituce pro nás budou představovat citelnou zátěž. Celkový efekt bude velmi minusový. Už nyní dostává biskupství na platy kněží a dalších zaměstnanců o 5 procent méně než loni, a tak to bude pokračovat až ke 100 procentům. Takže se budou muset na tomto výpadku podílet farnosti. Ale to v současné době řeší ekonomický odbor biskupství a konkrétní řešení se zatím hledá.

Přeji všem krásné jarní dny a těším se na viděnou.

Váš farář Jan Fiala

■ Poplašná zpráva

Ve Vedrovicích se podle posledních informací od občanů, začínají v dědině množit turisté.

Tak začínám článek, aby se čtenář navnadil k přečtení následujících řádků. Uvedu nyní oč se jedná. Ti turisté jsme my, někteří obyvatelé Vedrovic. Ti, kterým není lhostejné jejich zdraví a nesnášejí nudu. Naším cílem bylo rozhodnutí udělat něco pro svou tělesnou schránku a pro pozitivní duševní naladění nás každého.

Loni jsme si udělali několik procházek do přírody a tak nás to začalo bavit, že přišel nápad udělat si tzv. „výšlap“, zhruba pět km a více. Pro většinu z nás byl nejdůležitější „první krok“. Tedy rozhodnout se jít do toho. Paráda. Krom upevnění kondice si během chůze v klidu pobesedujeme (zkuste to na kole nebo při běhu), vyplavíme si chmurné myšlenky a škodliviny ze svých útrob a dom se vracíme jak po lázeňské kúře.

Cesta probíhá v klidu, mírným tempem, žádná honička, tak absolvujeme celou domluvenou trasu. Najdou se jedinci, kterým naše tempo nevyhovuje a valí to první kosmickou dopředu. Žádný problém, průběžně na ostatní čekají. A naopak, když někdo nestíhá, tak se na něj počká.

Během akce máme zastávky na vydechnutí, na doplnění tekutin a menáže. Samozřejmě cestou si děláme fotodokumentaci. Takový výšlap přírodou člověka opravdu zrelaxuje. Po úspěšném dojetí sprádáme další plány na příští trasy. Záleží na počasí, chuti a fyzické kondici, ten který den jakou trasu a vzdálenost si určíme. Někdy se stane, že nás to chytne a najednou koukáme jsme u Ivančic nebo Bránic. Žádný problém. Prvně zajdeme do hospůdky na kávičku nebo polévku a nazpět se vracíme vláčkem. Při cestě si sdělujeme dojmy, dopijíme posilovači nápoje a těšíme se na další výšlap.

Kdo má o turistiku zájem může se osobně informovat u nejčastěji se zúčastňujících. Výšlapy chceme uskutečňovat několikrát do měsíce. Hlavně od jara do podzimu, ale i v zimě jsme si vyšlápli a bylo to pohodové. Výborné pro turisty je, že nemusí mít speciální vybavení, stačí mít rozšláplé boty a pro větší pohodlí turistické hůlky. K tomu něco na povzbuzení v batůžku a chuť udělat něco pro své zdraví.

V brzké době chceme udělat okruh kolem Vedrovic. Ještě konkrétní trasu nemáme, ale už se to řeší. Bylo by to pro všechny věkové kategorie, kde se mohou účastnit i přespolní. Bude se líbit i novým účastníkům, že mohou z různých důvodů kdekoliv odstoupit a nemuset se po trase vracet zpět, ale zkrátit si to pravouhle do dědiny.

Kdo z vás má zájem, je vítán na kteroukoliv pěší akci. O čemž se dozvíte na tabuli v obchodě, osobním dotazem, možná i v rozhlase, pokud bude v pořádku. Pokusíme se i navzájem kontaktovat emaily, příp. telefonem. Přijďte v hojném počtu. Sice nečekejte žádnou odměnu nebo diplom, Ale můžete získat nějaké foto z akce a získat nějaké plus pro svou tělesnou schránku.

Hezký den, hlavně při výšlapu.

Stanislav Babický

Bůchodci na cestách

Za všechny vzpomínky děkujeme. Jedinečnost pohledů na jednotlivé události, ať úplně obyčejné i ty vážnější, nahradí všechny historické pohledy vědeckých kapacit, odborníků. Přímý prožitek, byť subjektivní, je obrovským přínosem v hledání identity a kontinuity života v naší vesničce.

Těší nás, když se moudré stáří neváhá se svými poznatky, praktickými zkušenostmi, prostým vzpomínáním na události, děje i každodennost přežití, podělit s námi.

Za památkami regionu

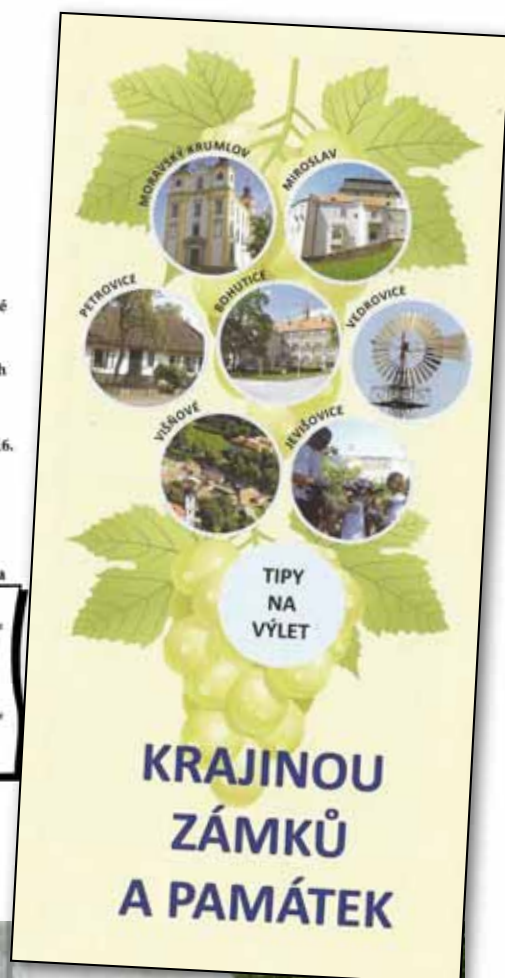
Navštivte pět památek našeho regionu a do šesti máte vstup zdarma.

Při návštěvě jednotlivých míst obdržíte razítka do svého letáčku.

Platnost akce do 31. 8. 2016.

Přejeme vám krásné zážitky a pěknou podívanou.

Mapa

■ Dešťové srážky

Srážky v roce 2016 dle záznamů pana Josefa Macha:

Leden	9 mm
Únor.....	77 mm
Březen	28 mm
Duben.....	42 mm

□ Josef Mach se svou úrodou - r. 2003 2.724 hřibů

■ Opravený domeček

K jakému účelu sloužila tato lesní stavba? Kdy byl domek postaven? Kdo zná odpověď?

□ Foto: V. Hladík

■ SK Vedrovice, z. s.

Zdravím fanoušky. Při příležitosti změny názvu jsem se rozhodl napsat článek a co nejvíce informací nejen pro členy, ale zároveň i fanoušky, příznivce Sportovního klubu Vedrovice. Zejména tedy oddílů kopané, jehož jsem členem.

Ke změně názvu došlo na přelomu roku 2015/2016 hlasováním většiny členů bývalé TJ. Podnět byl především vzhledem ke změně zákona o spolcích a tak se z Tělovýchovné Jednoty Sokol Vedrovice stal Sportovní klub Vedrovice, z. s. (zapsaný spolek), který spadá pod ČUS (Česká unie sportu), což je transformace bývalého ČSTV (Český svaz tělovýchovné jednoty). I přes změnu názvu zůstávají členy spolku všichni, kteří dříve byli v TJ.

Valná hromada, kam byli pozváni všichni členové, se uskutečnila v muzeu na začátku dubna 2016 a týkala se především volby nového předsedy, místopředsedy a výboru. Bohužel ale nebyla valná hromada usnášeníschopná díky malé účasti. Byly alespoň přítomným členům rozdány stanovy, které je potřeba obměnit a aktualizovat. Každý člen má tak možnost přispět do nových stanov svými poznatky zasláním na email Richarda Janderky (starosta@vedrovice.cz), které budou poté schváleny na další valné hromadě plánované na přelom května a června.

Teď už k samotnému oddílu kopané. Již k hotové pergole přibyla v létě 2015 nová fasáda kabin udělána panem Palutkou, za což mu patří velké poděkování. Za zmínku také určitě stojí každoročně pořádaný turnaj v malém fotbálku. Především poslední ročník byl velice úspěšný, protože ho poprvé vyhrál tým složený především z domácích borců. Večer byla uspořádána rocková zábava, vůbec první na turnaji. Zhostila se jí kapela ROCKFACE, která nalákala pro nás nad očekávání velkou účast lidí nejen domácích ale i přespolních. Tímto bych chtěl ještě jednou poděkovat za úspěšné léto panu Palutkovi, skupině ROCKFACE, všem organizátorům a hlavně Vám fanouškům, kteří jste fandili svým týmům a také se přišli pobavit na večerní rock.

Následovala nová sezóna 15/16 a nutno podotknout, že byl podzim velmi uspokojivý, a to nejen bodově, ale velmi se zlepšil i projev hry týmu. Škoda jen, že jsme nedokázali potěšit Vás, fanoušky, více výhrami na domácím hřišti, kdy jsme více cenných bodů vozili ze hřišť soupeřů. To se příznivě projevilo na podzimní tabulce, kdy jsme skončili na pěkném 8. místě se 17 body a s malou ztrátou jen 4 bodů na 4. místo. Ke konci podzimní části se nám podařilo sehnat finanční prostředky od sponzorů, kteří se společně s námi podíleli na koupi nové výsledkové tabule, která naše vybavení posunula o velký kus dopředu. Děkujeme sponzorům Cykloservis Novotný, GAST - PROFIT Martin Žák, Pivnice Lokálek - Tomáš Koczala. Poděkování také patří firmě Quaprotek - Cvrčovice za sponzorský dar v podobě 5ti nových kvalitních hracích míčů.

V březnu 2016 se intenzivně pokračovalo na dalším zvelebování sportovního areálu. Zejména to byla záchytná síť na balóny za brankou u kabin, přidělení držáku pro výsledkovou tabuli, kde bude ještě přistavěna stříška s oplocením kolem ovládací krabice na zavlažování a také byla dokončena podzimní práce na nádrži - byla obroušena stará barva a natřena nově šedou. I tady bychom chtěli poděkovat za poskytnutí barvy panu Šedrovi - Drogerie, za úpravu

hřiště Vašku Ždárskému, Pepovi Novotnému a také všem zúčastněným na brigádách.

Nyní nám už probíhá jarní část sezóny, ve které jsme chtěli navázat na dobré výsledky z podzimu, s cílem dovést Vedrovice po dlouhé době do středu tabulky na konci sezóny. Bohužel po povedené zápasové přípravě přišlo tvrdé vystřízlivění. A to v podobě špatných výsledků díky kolísavým výkonům v zápasech. Cítíme, že svou hrou a výsledky netěšíme nejen sebe, ale zvláště Vás příznivce. Věřte, že se snažíme pracovat na zlepšení, co nejlépe to jde, i když při malé účasti na trénincích v zimní přípravě se nelze divit, že to jde některým velmi těžko. Přesto je v nás stále chuť nepřítivně jarní období, několikáté opakující se, zlomit a znovu předvádět pěkný fotbal a sbírat 3 bodové zisky do tabulky. Vaše podpora je pro nás důležitá a doufáme, že Vás znovu budeme svými výkony těšit.

Po konci sezóny je na léto připravováno budování nových střídaček a tím tak dovršení stanovených prací, které jsme chtěli pro vylepšení areálu udělat. Další potřebné práce budou jistě řešeny tak, jak se naskytne svojí potřebou v daný moment.

Rád bych ještě zmínil, že se obnovuje práce s mládeží a uvítáme každého nadšeného fotbalisty, který má zájem hrát. Více informací zjistí rodiče u pana Michala Kolegara st.

Na závěr bych chtěl pozvat členy na druhou valnou hromadu, jejíž datum bude včas oznámeno. Další pozvání patří Vám fanouškům a příznivcům na nadcházející domácí i venkovní zápasy. Společně začneme vítězit.

za SK Vedrovice, z. s. Marek Janderka

□ Nově natřena nádrž s držákem pro tabuli

□ Pergola s novou fasádou kabin

■ Čarodějnice v Písníkách

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

60 let	Geyer Vlastimil.....	10.7.
	Buršík Ladislav.....	19.7.
	Knotek Radomil.....	22.8.
	Galáš Libor.....	25.8.
	Nagy Gábor.....	5.9.
	Hladík Zdeněk.....	15.9.
65 let	Novotná Naděžda.....	31.7.
	Watzke Petr.....	26.8.
	Břinek Karel.....	27.8.
	Vaničková Pavla.....	31.8.
70 let	Zavřelová Drahomíra.....	15.7.
80 let	Žáková Marta.....	18.7.
82 let	Hladík Jan.....	7.9.
	Herzán Jaroslav.....	12.9.
86 let	Vostrá Růžena.....	29.9.
89 let	Šedrlová Helena.....	18.8.
	Krbálková Drahomíra.....	30.8.
91 let	Lesonická Marie.....	10.9.
	Rozmahelová Anděla.....	26.9.
92 let	Pelikán Vlastimil.....	13.7.

Sňatky

Pavčina Žďárská – Jiří Fiala

Narozené děti

Kloudová Viktorie

Bezděk Miloš

Zemřeli

Husák František, nar. 1933

Kašpárková Jaromíra, nar. 1915

Pohyb obyvatel

Přistěhovali se 2 občané

Narodily se 2 děti

Odstěhovali se 4 občané

Zemřeli 2 občané

Ke dni 13.5.2016 mají Vedrovce 833 obyvatel

Přistěhovali

na čp. 94 - 1 osoba, na čp. 293 - 1 osoba

Odstěhovali

z čp. 149 - 1 osoba, z čp. 79 - 2 osoby, z čp. 236 - 1 osoba

■ Vítání občánků ve Vedrovicích

□ Emma Kolouchová, Aneta Janderková, Jiří Bahník

□ Kateřina Vaničková, Simona Pantůčková, Viktorie Kloudová

4. 6. 2016 OD 15 HODIN

na fotbalovém hřišti
ve Vedrovicích

Každé dítě dostane špekáček na opékání a pití.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.

